

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2009/30/EB

2015/EES/74/07

frá 23. apríl 2009

um breytingu á tilskipun 98/70/EB að því er varðar forskriftir fyrir bensín, dísilolíu og gasolíu og um að innleiða fyrirkomulag til að vakta og draga úr losun gróðurhúsalofttegunda og um breytingu á tilskipun ráðsins 1999/32/EB að því er varðar forskriftir fyrir eldsneyti sem er notað fyrir skip á skipgengum vatnaleiðum og um niðurfellingu á tilskipun 93/12/EBE (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr. og 175. gr. (1. mgr.) að því er varðar 1. gr. (5. mgr.) og 2. gr. þessarar tilskipunar,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensíns og dísileldsneytis⁽³⁾ er kveðið á um lágmarksforskriftir fyrir bensín og dísileldsneyti til notkunar á vegum og utan vega af heilbrigðis- eða umhverfisástæðum.
- 2) Eitt af markmiðunum sem mælt er fyrir um í sjöttu aðgerðaáætlun Bandalagsins á sviði umhverfismála, sem komið var á með ákvörðun nr. 1600/2002/EB⁽⁴⁾ frá 22. júlí 2002, er að ná fram loftgæðum sem valda hvorki umtalsverðum neikvæðum áhrifum né áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið. Í yfirlýsingu sinni sem fylgir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/50/EB frá 21. maí 2008 um gæði andrúmslofts og hreinna loft í Evrópu⁽⁵⁾ viðurkenndi framkvæmdastjórnin þörfina fyrir að draga úr losun á skaðlegum loftmengunarefnum ef umtalsverðar framfarir ættu að verða í þá átt að ná þeim markmiðum sem fastsett voru í sjöttu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála og gerði einkum ráð fyrir tillögum að nýrri löggjöf sem myndi draga frekar úr leyfilegri landsbundinni losun aðildarríkjanna á helstu mengunarsvöldum, draga úr losun sem verður við áfyllingu bensínbíla á bensinstöðvum og gera úrbætur á brennisteinsinnihaldi eldsneytis, þ.m.t. skipaeldsneytis.

- 3) Bandalagið hefur gengist undir skuldbindingar um losunarmarkmið fyrir losun gróðurhúsalofttegunda fyrir árin 2008–2012, í samræmi við Kýótóbókunina. Bandalagið hefur einnig skuldbundið sig að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda um 30% fyrir árið 2020, í tengslum við almennt samkomulag, og einhliða um 20% minnkun á losun. Öll svið munu þurfa að leggja sitt af mörkum til að ná þessum markmiðum.
- 4) Í stefnu Bandalagsins um koltvísýring og bíla er tekið á einum þætti er varðar losun gróðurhúsalofttegunda vegna flutninga. Eldsneyti til flutninga er verulega stór hluti heildarlosunar Bandalagsins á gróðurhúsalofttegundum. Vöktun og minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli eldsneytis getur verið þáttur í að aðstoða Bandalagið við að ná markmiðum sínum um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda með minnkun á kolefnislosun frá eldsneyti til flutninga.
- 5) Bandalagið hefur samþykkt reglugerðir um takmörkun á losun mengandi efna frá létum og þungum ökutækjum. Forskriftir fyrir eldsneyti er einn af þáttunum sem hafa áhrif á hversu auðvelt er að uppfylla slík losunarmörk.
- 6) Undanþágur frá hámarksgufuþrýstingi eldsneytis á sumrin skulu takmarkast við aðildarríki með lágan umhverfishita á sumrin. Því er rétt að skýra í hvaða aðildarríkjum slík undanþága skuli vera leyfileg. Þetta eru, að meginreglu til, þau aðildarríki þar sem meðalhitastig á meirihluta yfirráðasvæðis þeirra er undir 12 °C í a.m.k. tveimur af þessum þremur mánuðum: júní, júlí og ágúst.
- 7) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB frá 16. desember 1997 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum⁽⁶⁾ eru sett losunarmörk fyrir færanlegan vélbúnað til nota utan vega. Eldsneyti sem gerir þessum vélum kleift að virka rétt verður að vera fyrir hendi til að hægt sé að nota þennan vélbúnað.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 88. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 270/2015 frá 30. október 2015 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB C 44, 16.2.2008, bls. 53.

(2) Álit Evrópuþingsins frá 17. desember 2008 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 6. apríl 2009.

(3) Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58.

(4) Stjtið. EB L 242, 10.9.2002, bls. 1.

(5) Stjtið. ESB L 152, 11.6.2008, bls. 43.

(6) Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1.

- 8) U.þ.b. 20% af losun Bandalagsins á gróðurhúsalofttegundum stafar af bruna eldsneytis sem er notað vegna flutninga á vegum. Ein aðferð til að draga úr þessari losun er að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli þessa eldsneytis. Þetta er hægt að gera með ýmsum hætti.

- Í ljósi þess metnaðar Bandalagsins að vilja draga frekar úr losun gróðurhúsalofttegunda og verulegrar hlutdeildar flutninga á vegum í þessari losun þykir rétt að koma á fyrirkomulagi með kröfu um að eldsneytisbirgjar tilkynni um losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli eldsneytis sem þeir afhenda og dragi úr losun frá og með 2011. Aðferðin við að reikna út losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli lífoldsneytis skal vera sú sama og notuð er við að reikna út áhrif gróðurhúsalofttegunda samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum ⁽⁷⁾.
- 9) Birgjar skulu, fyrir 31. desember 2020, draga smám saman úr losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli um allt að 10% fyrir hverja orkueiningu úr eldsneyti og afhentri orku. Þessi minnkun skal vera orðin a.m.k. 6% fyrir 31. desember 2020, miðað við meðaltalslosun Sambandsins á gróðurhúsalofttegundum á vistferli hvernar orkueiningar úr jarðefnaeldsneyti á árinu 2010, og skal náð fram með notkun lífoldsneytis og annars konar eldsneytis og með minnkun á loftun og brennslu gass í afgangsgasum á framleiðslustöðum. Með fyrirvara um endurskoðun skal felast í henni frekari minnkun sem nemur 2%, sem fengin er með notkun umhverfisvænnar tækni við föngun og geymslu kolefnis og notkun rafknúinna ökutækja, og viðbótarminnkun um 2% sem fengin er með kaupum á heimildum innan ramma kerfis hreinleikapróunar í Kýótóbókuninni. Þessar viðbótarminnkanir skulu hvorki vera bindandi fyrir aðildarríkin né eldsneytisbirgja við gildistöku þessarar tilskipunar. Í endurskoðuninni skal fjalla um að þær eru ekki bindandi.
- 10) Framleiðsla lífoldsneytis skal vera sjálfbær. Því skal þess krafist að lífoldsneyti sem notað er til að ná markmiðunum um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun uppfylli viðmiðanir um sjálfbærni. Til að tryggja samræmda nálgun í stefnum á sviði orku- og umhverfismála og til að koma í veg fyrir viðbótarkostnað fyrir fyrirtæki og ósamræmi í umhverfismálum sem hljótast myndi af ósamræmdri nálgun er nauðsynlegt að setja fram sömu viðmiðanir um sjálfbærni hvað varðar notkun lífoldsneytis með tilliti til þessarar tilskipunar annars vegar og tilskipunar 2009/28/EB hins vegar. Af sömu ástæðum skal forðast tvöfalda skýrslugjöf í þessu samhengi. Framkvæmdastjórnin og lögbær landsyfirvöld skulu enn fremur samræma aðgerðir sínar innan ramma nefndar sem ber sérstaka ábyrgð á þáttum sem varða sjálfbærni.
- 11) Vaxandi eftirspurn eftir lífoldsneyti um allan heim og þeir hvatar sem kveðið er á um í þessari tilskipun um notkun þeirra ættu ekki að leiða til þess að land þar sem líffræðileg fjölbreytni er mikil verði eyðilagt. Vernda skal þessar takmörkuðu auðlindir sem viðurkennt hefur verið í ýmsum alþjóðlegum gæringum að séu öllu mannkyninu mikils virði. Notendum í Bandalaginu þætti þar að auki siðferðilega óviðunandi að aukin notkun þeirra á lífoldsneyti gæti leitt til eyðileggingar á landi þar sem líffræðileg fjölbreytni er mikil. Af þeim sökum er nauðsynlegt að kveða á um viðmiðanir um sjálfbærni sem tryggja að hvatarnir nái einungis til lífoldsneytis þegar hægt er að ábyrgjast að það eigi ekki uppruna sinn á svæðum með líffræðilega fjölbreytni eða, þegar um er að ræða svæði sem þjóna þeim tilgangi að vernda náttúruna eða að vernda vistkerfi eða tegundir sem eru sjaldgæfar, er ógnað eða eru í útrýmingarhættu, ef viðkomandi lögbært yfirvald getur sýnt fram á að framleiðsla þessa hráefnis raski ekki þessum tilgangi. Í viðmiðuninum um sjálfbærni skulu skógar taldir líffræðilega fjölbreyttir ef þeir eru frumskógar í samræmi við skilgreininguna sem Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna (FAO) notar í hnattrænu mati sínu á skógarauðlindum og sem lönd um allan heim nota til að greina frá útbreiðslu frumskóga eða ef þeir eru verndaðir samkvæmt landsbundnum náttúruverndarlögum. Þau svæði þar sem söfnun skógræktararfurða, annarra en viðar, fer fram skulu talin með að því tilskildu að áhrif af mannavöldum séu óveruleg. Aðrar skógartegundir, eins og þær eru skilgreindar af Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna, t.d. breyttir náttúrulegir skógar, hálfnáttúrulegir skógar og plantekrur, skulu ekki teljast til frumskóga. Að teknu tilliti til þess hve mikill líffræðilegur fjölbreytileiki finnst á tilteknum graslendum, bæði á tempruðum svæðum og hitabeltissvæðum, m.a. gresjum, steppum, kjarlendi og sléttum sem hafa mikinn líffræðilegan fjölbreytileika, ættu þeir hvatar sem kveðið er á um í þessari tilskipun ekki að ná til lífoldsneytis sem er framleitt úr hráefnum sem eru upprunnin á slíkum lendum. Framkvæmdastjórnin skal koma á viðeigandi viðmiðunum og landfræðilegum mörkum til að skilgreina slíkt graslandi sem hefur mikinn líffræðilegan fjölbreytileika í samræmi við bestu tiltæku vísindapekkingu og viðeigandi alþjóðlega staðla.
- 12) Þegar reiknuð eru út áhrif breyttrar landnýtingar á losun gróðurhúsalofttegunda skulu rekstraraðilar geta notað raunveruleg gildi fyrir þær kolefnisbirgðir sem tengdar eru viðmiðunarlandnýtingunni og landnýtingunni eftir breytingu. Þeir skulu einnig geta notað staðalgildi. Vinna milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar er viðeigandi grundvöllur fyrir slík staðalgildi. Þessi vinna er sem stendur ekki tiltæk á formi sem rekstraraðilar geta nýtt sér strax. Framkvæmdastjórnin skal því gefa út leiðbeiningar, sem byggjast á þessari vinnu, sem skulu vera grundvöllur fyrir útreikninga á breytingum á kolefnisbirgðum að því er varðar þessa tilskipun, þ.m.t. slíkar breytingar á skóglendi með 10–30% laufþekju, á gresjum, kjarlendi og sléttum.

(7) Stjtið. ESB L 140, 5.6.2006, bls. 16.

- 13) Rétt þykir að framkvæmdastjórnin þrói aðferðir til að meta áhrifin sem framræsla mókýra hefur á losun gróðurhúsalofttegunda.
- 14) Ekki skal breyta landi til að framleiða lífoldsneyti ef ekki er hægt að bæta fyrir kolefnisbirgðir sem tapast við breytinguna, innan hæfilegs tíma með tilliti til þess hve áriðandi er að takast á við loftslagsbreytingar, með minnkun gróðurhúsalofttegunda sem hlýst af framleiðslu lífoldsneytis. Þetta myndi koma í veg fyrir að rekstraraðilar framkvæmi óþarfa, íþyngjandi rannsókn og að landi verði breytt þar sem kolefnisbirgðir eru miklar og sem myndi síðar reynast ótækt til framleiðslu hráefna fyrir lífoldsneyti. Skrár yfir kolefnisbirgðir á heimsvísu gefa til kynna að votlendi og samfelld skóglendi með meira en 30% laufþekju ættu að tilheyra þessum flokki. Skóglendi með 10–30% laufþekju skal einnig teljast þar með nema gögn sýni fram á að kolefnisbirgðir þess séu nægilega litlar til að réttlæta breytingu í samræmi við þær reglur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Tilvísunin til votlendis skal taka mið af skilgreiningunni sem mælt er fyrir um í samþykktinni um votlendi sem hafa alþjóðlegt gildi, einkum fyrir fuglalíf, sem samþykkt var 2. febrúar 1971 í Ramsar.
- 15) Þeir hvatar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun munu stuðla að aukinni framleiðslu lífoldsneytis um allan heim. Ef lífoldsneyti er unnið úr hráefni sem framleitt er innan Bandalagsins skal það einnig samræmast umhverfiskröfum Bandalagsins varðandi landbúnað, þ.m.t. kröfur um verndun gæða grunnvatns og yfirborðsvatns, sem og félagslegum kröfum. Hins vegar er það áhyggjuefni að lágmarkskröfur á sviði umhverfis- eða félagsmála yrðu ef til vill ekki uppfylltar við framleiðslu lífoldsneytis í tilteknum þriðju löndum. Það er því viðeigandi að stuðla að þróun marghliða og tvíhliða samninga og valfrjálsra, alþjóðlegra eða landsbundinna kerfa sem taka til helstu umhverfis- og félagslegra sjónarmiða í þeim tilgangi að efla sjálfbæra framleiðslu lífoldsneytis um allan heim. Séu slíkir samningar eða kerfi ekki fyrir hendi skulu aðildarríkin krefjast þess að rekstraraðilar gefi skýrslu um þessi mál.
- 16) Viðmiðanir um sjálfbærni verða aðeins árangursríkar ef þær leiða til breytinga á hegðun markaðsaðila. Þessar breytingar munu aðeins eiga sér stað ef hægt er að selja lífoldsneyti, sem uppfyllir þessar viðmiðanir, á herra verði en eldsneyti sem uppfyllir þær ekki. Samkvæmt massajafnvægisáðferðinni til að sannreyna að farið sé að ákvæðum eru efnisleg tengsl á milli framleiðslu lífoldsneytis sem uppfyllir viðmiðanir um sjálfbærni og notkunar lífoldsneytis í Bandalaginu, sem skapar hæfilegt jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar og tryggir þar með yfirverð sem er herra en í kerfum þar sem engin slík tengsl eru til staðar. Massajafnvægisáðferðin skal því notuð til að sannreyna að farið sé að ákvæðum til að tryggja að hægt sé að selja lífoldsneyti, sem uppfyllir viðmiðanirnar um sjálfbærni, á herra verði. Þetta ætti að viðhalda heilleika kerfisins og á sama tíma koma í veg fyrir að ósanngjörn byrði sé lögð á iðnaðinn. Aðrar sannprófunaraðferðir skulu þó endurskoðaðar.
- 17) Eftir því sem við á skal framkvæmdastjórnin taka tilhlyðilegt tillit til þúsaldarmatsins á vistkerfum (e. *Millennium Ecosystem Assessment*) sem inniheldur nytsamleg gögn varðandi varðveislu a.m.k. þeirra svæða sem veita grundvallar vistkerfisþjónustu við aðstæður sem miklu máli skipta s.s. verndun vatnasviðs og takmörkun jarðvegseyðingar.
- 18) Við útreikning á losun gróðurhúsalofttegunda skal taka aukaafurðir frá framleiðslu og notkun eldsneytis með í reikninginn. Skiptiaðferðin hentar fyrir stefnugreiningu en ekki til reglusetningar fyrir einstaka rekstraraðila og einstakar sendingar eldsneytis til flutninga. Í þeim tilvikum er orkuúthlutunaraðferðin sú aðferð sem best á við þar sem hún er auðveld í notkun og fyrirsjáanleg til lengri tíma ásamt því að hún lágmarkar hvata sem hafa ekki tilætluð áhrif og gefur niðurstöður sem eru almennt sambærilegar við þær sem fást með skiptiaðferðinni. Að því er varðar stefnugreiningu skal framkvæmdastjórnin einnig setja fram niðurstöður fengnar með skiptiaðferðinni í skýrslugjöf sinni.
- 19) Í því skyni að leggja ekki á óhóflega stjórnsýslubyrði skal mæla fyrir um skrá yfir staðalgildi fyrir algeng framleiðsluferli lífoldsneytis og skal sú skrá uppfærð og vikkuð út þegar frekari áreiðanleg gögn liggja fyrir. Rekstraraðilar skulu alltaf eiga rétt á reikna sér þá minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda fyrir lífoldsneyti sem kveðið er á um í þeirri skrá. Ef staðalgildin fyrir minnkun gróðurhúsalofttegunda frá framleiðsluferli eru lægri en kröfur um lágmarksminnkun gróðurhúsalofttegunda skal þess krafist af framleiðendum, sem óska eftir því að sýna fram á að þeir uppfylli þessar lágmarkskröfur, að þeir sýni fram á að raunveruleg losun frá framleiðsluferli þeirra sé minni en sú sem gert var ráð fyrir í útreikningum á staðalgildunum.
- 20) Rétt þykir að gögnin sem notuð eru við útreikninga á staðalgildunum séu fengin frá óháðum upplýsingaveitum þar sem sérfræðiþekking á sviði vísinda er til staðar og séu uppfærð eins og við á eftir því sem vinnu þessara upplýsingaveitna miðar áfram. Framkvæmdastjórnin skal hvetja þessa heimildarmenn til að takast á við, þegar þeir uppfæra vinnu sína, losun frá ræktun, áhrif svæðisbundinna skilyrða og veðurfarslegra skilyrða, áhrif ræktunar með sjálfbærum aðferðum í landbúnaði og lífrænum búskap og vísindalegs framlags framleiðenda innan Bandalagsins og í þriðju löndum, sem og borgaralegs samfélags.

- 21) Til að koma í veg fyrir að stuðlað sé að ræktun hráefnis fyrir lífoldsneyti á svæðum þar sem slíkt myndi leiða til mikillar losunar gróðurhúsalofttegunda skal takmarka notkun staðalgilda fyrir ræktun við svæði þar sem hægt er að útiloka slík áhrif með vissu. Til að komast hjá óhóflegri stjórnsýslubyrði er viðeigandi að aðildarríki fastsetji landsmeðaltöl eða svæðisbundin meðaltöl fyrir losun frá ræktun, þ.m.t. frá áburðarnotkun.
- 22) Hnatræn eftirspurn eftir landbúnaðarhráefnum fer vaxandi. Þessari auknu eftirspurn verður að hluta til mætt með því að stækka svæðið sem notað er undir landbúnað. Ein leið til að stækka svæði til ræktunar er að endurheimta land sem er alvarlega hnignað eða mikið mengað og sem er því ekki hægt að nota til landbúnaðar í núverandi ástandi. Sökum þess að stuðningur við lífoldsneyti mun leiða til aukinnar eftirspurnar eftir landbúnaðarhráefnum ætti sjálfbærniáætlunin að stuðla að því að endurheimt hnignað land verði notað. Jafnvel þótt lífoldsneyti sé framleitt úr hráefnum sem koma af landi sem þegar er notað sem akurland gæti hrein aukning á eftirspurn eftir nytjaplöntum, sem stuðningur við lífoldsneyti skapar, leitt til hreinnar aukningar á ræktunarlandi. Þetta gæti haft áhrif á land þar sem kolefnisbirgðir eru miklar, sem myndi leiða til skaðlegs taps á kolefnisbirgðum. Til að draga úr þessari áhættu þykir rétt að innleiða hliðarráðstafanir í öðrum löndum sem nota lífoldsneyti, til að stuðla að aukinni framleiðni á landi sem þegar er notað til ræktunar, notkun hnignaðs lands og samþykkt krafna um sjálfbærni sem eru sambærilegar við þær sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun um lífoldsneytisnotkun í Bandalaginu. Framkvæmdastjórnin skal þróa fastmótaða aðferð til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda af völdum óbeinna breytinga á landnýtingu. Í þessu skyni ætti framkvæmdastjórnin einkum að greina, á grundvelli bestu tiltæku vísindapekkingar, hvort taka eigi með í útreikningum á losun gróðurhúsalofttegunda stuðul fyrir óbeinar breytingar á landnotkun og þörfina á hvötum fyrir sjálfbært lífoldsneyti sem lágmarkar áhrif af breytingum á landnotkun og bætur sjálfbærni lífoldsneytis með tilliti til óbeinna breytinga á landnotkun. Við þróun á þessari aðferð skal framkvæmdastjórnin m.a. fjalla um hugsanlegar óbeinar breytingar á landnotkun af völdum lífoldsneytis sem framleitt er úr öðrum sellulósaeffnum en matvælum og úr lignósellulósaeffnum.
- 23) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í 7. gr. b til 7. gr. e í tilskipun 98/70/EB, byggjast á 95. gr. sáttmálans því að þær stuðla einnig að starfsemi innri markaðarins með því að samræma viðmiðanir um sjálfbærni lífoldsneytis fyrir uppgjör markmiða samkvæmt þeirri tilskipun og auðvelda því viðskipti milli aðildarríkja með lífoldsneyti sem uppfyllir þessi skilyrði, sbr. 7. gr. b (8. mgr.) í þeirri tilskipun.
- 24) Áframhaldandi tækni framfarir á sviði bifvéla- og eldsneytistækni ásamt viðvarandi löngun til að tryggja að lögð sé áhersla á bestu hugsanlegu umhverfis- og heilsuvernd gerir nauðsynlega reglubundna endurskoðun á forskriftum fyrir eldsneyti, sem byggist á frekari rannsóknnum og greiningum á þeim áhrifum sem aukefni og lífoldsneytisþættir hafa á losun mengandi efna. Því skal reglulega leggja fram skýrslur um möguleikann á að greiða fyrir minnkun á kolefnislosun frá eldsneyti til flutninga.
- 25) Notkun þvotta- og hreinsiefna getur stuðlað að því að halda véllum hreinum og þar með dregið úr losun mengandi efna. Eins og sakir standa er ekki til fullnægjandi aðferð til að prófa eldsneytissýni með tilliti til hreinsandi eiginleika. Því hvílir ábyrgðin á að upplýsa viðskiptavinum um kosti þvotta- og hreinsiefna og notkun þeirra á eldsneytisbirgjum og birgjum ökutækja. Eigi að síður skal framkvæmdastjórnin endurskoða hvort frekari þróun myndi leiða til skilvirkari aðferða við að hámarka notkun og kosti þvotta- og hreinsiefna.
- 26) Endurskoða skal ákvæðin sem varða blöndun etanóls við bensín á grundvelli fenginnar reynslu af beitingu tilskipunar 98/70/EB. Í endurskoðuninni skal einkum yfirfara ákvæðin varðandi takmörkun á gufuþrýstingi og aðra mögulega kosti til að tryggja að etanólblöndur fari ekki yfir viðunandi gufuþrýstingsmörk.
- 27) Með því að blanda etanóli við bensín eykst gufuþrýstingur eldsneytisins sem til verður. Enn fremur skal setja hömlur á gufuþrýsting bensins til að takmarka losun loftmengandi efna.
- 28) Blöndun etanóls við bensín leiðir til ólínulegra breytinga á gufuþrýstingi eldsneytisblöndunnar sem til verður. Rétt þykir að kveða á um möguleika á undanþágu varðandi hámarksgufuþrýsting yfir sumartímamann fyrir slíkar blöndur eftir viðeigandi mat framkvæmdastjórnarinnar. Undanþágan skal háð því að farið sé að löggjöf Bandalagsins um loftgæði og loftmengun. Slíki undanþága skal samsvara raunverulegri aukningu á gufuþrýstingi sem fæst með því að bæta ákveðnu hlutfalli etanóls við bensín.
- 29) Til að hvetja til notkunar á kolefnissnauðu eldsneyti og virða jafnframt markmið um loftmengun skulu bensínhreinsunarstöðvar, ef unnt er, bjóða upp á bensín með lágan gufuþrýsting í því magni sem krafist er. Þar sem málum er ekki þannig háttáð um þessar mundir skal auka gufuþrýstingsmörk etanólblandna, að uppfylltum tilteknum skilyrðum, til að lífoldsneytismarkaðurinn geti þróast.

- 30) Ábyrgðir á tilteknum eldri ökutækjum ná ekki til notkunar á bensíni með miklu lífoldsneytisinnihaldi. Þessi ökutæki mega fara frá einu aðildarríkis til annars. Því er rétt að tryggja umbreytingartímabil þar sem bensín sem hentar þessum eldri ökutækjum verður áfram á boðstólum. Aðildarríkin skulu tryggja, í samráði við hagsmunaaðila, viðeigandi landfræðilega útbreiðslu sem endurspeglar eftirspurn eftir slíku bensíni. Merking á bensíni, t.d. sem E5 eða E10, skal samrýmast viðeigandi staðli Staðlasamtaka Evrópu (CEN).
- 31) Rétt þykir að aðlaga IV. viðauka við tilskipun 98/70/EB til að hægt sé að setja á markað díseleldsneyti með herra lífoldsneytismagn (B7) en gert er ráð fyrir í staðli EN 590:2004 (B5). Þennan staðal skal uppfæra til samræmis við það og með honum skal koma á takmörkunum á tæknilegum færðingum sem ekki er að finna í þeim viðauka, t.d. stöðugleika gegn oxun, blossamarki, kolefnisleifum, öskuinnihaldi, vatnsinnihaldi, heildarmengun, tæringu koparræmu, smureiginleikum, eðlis-seigju, gruggunarmarki, stíflunarpunkti síu í kulda, fosfórinnihaldi, sýrustuðli, peroxíðum, breytileika á sýrustuðli, óhreinum eldsneytislokum og viðbót aukefna til að auka stöðugleika.
- 32) Til að auðvelda skilvirka markaðssetningu lífoldsneytis eru Staðlasamtök Evrópu hvött til að vinna áfram hratt að staðli sem heimilar blöndun á meira magni af lífoldsneytisþáttum við díselolíu og einkum að þróa staðal fyrir „B10“.
- 33) Af tæknilegum ástæðum er þörf á mörkum fyrir innihald fitusýrumetýlesters (FAME) í díselolíu. Hins vegar er ekki gerð krafa um slík mörk fyrir aðra lífoldsneytisþætti, s.s. hrein vetniskolefni sem líkjast díselolíu og eru unnin úr lífmassa með Fischer-Tropsch aðferðinni eða vetnaðri jurtaolíu.
- 34) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að greiða fyrir því að gasolía sem inniheldur 10 milljónarluta brennisteins sé sett á markað fyrir 1. janúar 2011.
- 35) Notkun sérstakra málmblöndunarefna, einkum notkun metýlsýklópentadienýlmangantrikarbónýls (MMT), getur aukið áhættu á tjóni á heilbrigði manna og valdið skemmdum á hreyflum ökutækja og mengunarnarbúnaði. Margir ökutækjaframleiðendur mæla gegn notkun eldsneytis sem inniheldur málmblöndunarefni og getur notkun slíks eldsneytis fellt ábyrgð ökutækja úr gildi. Því er rétt að fylgjast stöðugt með áhrifum notkunar metýlsýklópentadienýlmangantrikarbónýls í bensíni í samráði við alla viðeigandi hagsmunaaðila. Meðan frekari endurskoðunar er beðið er nauðsynlegt að gera ráðstafanir til að takmarka alvarleika þess tjóns sem gæti orðið. Því er rétt að setja efri mörk á notkun metýlsýklópentadienýlmangantrikarbónýls í bensíni á grundvelli þeirrar vísindapekkingar sem fyrir hendi er.
- Þessi mörk skal aðeins endurskoða til aukningar ef hægt er að sýna fram á að notkun hærri skömmtunartíðni hafi ekki skaðleg áhrif. Til að forðast að neytendur ógildi ábyrgðir á ökutækjum sínum óafvitandi er einnig nauðsynlegt að krefjast merkinga á öllu eldsneyti sem inniheldur málmblöndunarefni.
- 36) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽⁸⁾ eru aðildarríkin hvött til þess, bæði í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, að taka saman og birta sínar eigin töflur sem sýna, eftir því sem kostur er, samsvörunina milli þessarar tilskipunar og lögleiðingarráðstafana þeirra.
- 37) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar á tilskipun 98/70/EB í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdarvalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁹⁾.
- 38) Framkvæmdastjórnin skal einkum hafa umboð til að samþykkja framkvæmdarráðstafanir varðandi fyrirkomulagið til að vakta og draga úr losun gróðurhúsalofttegunda, til að aðlaga þær aðferðafræðilegu meginreglur og þau gildi sem nauðsynleg eru til mats á því hvort viðmiðanir um sjálfbærni hafi verið uppfylltar í tengslum við líf-eldsneyti, til að ákveða viðmiðanir og landfræðileg mörk graslendis þar sem líffræðileg fjölbreytni er mikil, til að endurskoða takmörkin á innihaldi metýlsýklópentadienýlmangantrikarbónýls í eldsneyti og til að laga aðferðina til að reikna út losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli að framförum á sviði tækni og vísinda, ásamt heimiludum greiningaraðferðum í tengslum við forskriftir fyrir eldsneyti og undanþáguna fyrir gufuþrýsting sem heimilud er fyrir bensín sem inniheldur lífetanol. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og er ætlað að breyta veigalítlum þáttum þessarar tilskipunar með því að breyta aðferðafræðilegu meginreglunum og gildunum, skulu þær samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 39) Í tilskipun 98/70/EB er kveðið á um fjölda forskrifa fyrir eldsneyti en sumar þeirra eru nú óþarfar. Að auki inniheldur hún fjölda undanþága sem ekki eru lengur í gildi. Til glöggvunar er því viðeigandi að fella þessi ákvæði brott.
- 40) Í tilskipun ráðsins 1999/32/EB frá 26. apríl 1999 um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis ⁽¹⁰⁾ er mælt fyrir um tiltekna þætti varðandi eldsneytisnotkun við flutninga á skipgengum vatnaleiðum. Skýra þarf afmörkunina milli þeirrar tilskipunar og tilskipunar 98/70/EB. Með þáðum tilskipunum er komið á takmörkunum á hámarksinnihaldi brennisteins í gasolíu sem notuð er í skipum í siglingum á skipgengum vatnaleiðum. Í þágu skýrleika og réttarvissu er því viðeigandi að breyta þeim tilskipunum þannig að einungis sé mælt fyrir um þessa takmörkun í einni gerð.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 121, 11.5.1999, bls. 13.

- 41) Ný, hreinni hreyfiltækni hefur verið þróuð fyrir skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum. Aðeins er hægt að knýja slíka hreyfla með mjög brennisteinsrýru eldsneyti. Minnka skal brennisteinsinnihald eldsneytis fyrir skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum eins fljótt og unnt er.
- 42) Því ber að breyta tilskipun 98/70/EB og tilskipun 1999/32/EB til samræmis við það.
- 43) Tilskipun ráðsins 93/12/EBE frá 23. mars 1993 um brennisteinsmagn í tilteknu fljótandi eldsneyti ⁽¹⁾ hefur tekið miklum breytingum í tímans rás og hefur því tapað mikilvægi sínu. Því ber að fella hana úr gildi.
- 44) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiðum þessarar tilskipunar svo vel sé, nánar tiltekið að tryggja innri markað fyrir flutninga á vegum og færanlegan vélbúnað til nota utan vega og að tryggja að lágmarks umhverfisvernd sé virt við notkun þessa eldsneytis, og þeim verður því betur náð á vettvangi Bandalagsins er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðar regluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 98/70/EB

Tilskipun 98/70/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.

Gildissvið

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um, að því er varðar ökutæki og færanlegan vélbúnað til nota utan vega (þ.m.t. skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum þegar þau eru ekki á sjó), dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt og skemmtibáta þegar þeir eru ekki á sjó:

- a) tækniforskriftir af heilbrigðis- og umhverfislegum ástæðum fyrir eldsneyti sem nota á með rafveikju og þjöppukveikjuhreyflum (var: þrýstikveikjuhreyflum) með tilliti til tæknilegra krafna sem gilda um slíka hreyfla og
- b) markmið um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli.“

2. Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í fyrstu málsgrein:

- i. Í stað 3. liðar komi eftirfarandi:

„3. „gasolía ætluð til notkunar fyrir færanlegan vélbúnað til nota utan vega (þ.m.t. skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum), dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt og skemmtibáta“: hvers kyns afleiddur vökví úr jarðolíu sem fellur undir SN-númerin 27101941 og 27101945 (*), ætlaður til notkunar fyrir þjöppukveikjuhreyfla sem um getur í tilskipunum 94/25/EB (**), (þar: þrýstikveikjuhreyflar), 97/68/EB (***) og 2000/25/EB (****)“.

(*) SN-númerin eru þau sem eru tilgreind í sameiginlegu tollskránni (Stjtið. EB L 256, 7.6.1987, bls. 1).

(**) Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 15.

(***) Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1.

(****) Stjtið. EB L 173, 12.7.2000, bls. 1.

- ii. Eftirfarandi liðir bætist við:

„5. „aðildarríki með lágan umhverfishita á sumrin“: Danmörk, Eistland, Finnland, Írland, Lettland, Litháen, Svíþjóð og Bretland,

6. „losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli“: öll nettólosun á CO₂, CH₄ and N₂O sem hægt er að tengja afhenta eldsneytinu (þ.m.t. öllum blönduðum efnisþáttum) eða orkuni. Þetta tekur til allra viðeigandi þrepa frá útdrætti eða ræktun, þ.m.t. breytinga á landnýtingu, flutninga og dreifingu, vinnslu og bruna án tillits til þess hvar þessi losun á sér stað,

7. „losun gróðurhúsalofttegunda fyrir hverja orkueiningu“: heildarmassi losunar gróðurhúsalofttegunda talið í jafngildiseiningum koltvísýrings í tengslum við afhent eldsneyti eða orku, deilt með heildarorkuinnihaldi afhents eldsneytis eða orku (fyrir eldsneyti, gefið upp með lágu brunagildi þess),

8. „birgir“: sá aðili sem ber ábyrgð á að senda eldsneyti eða orku í gegnum innheimtustöð vörugjalda eða, ef ekki þarf að greiða vörugjöld, einhver annar viðeigandi aðili sem aðildarríki tilnefnir,

9. „lífeldsneyti“ hefur sömu merkingu og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum (*).“

(*) Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1993, bls. 81.

b) Önnur málsgrein falli brott.

3. Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. til 6. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að einungis sé heimilt að setja bensín á markað á yfirráðasvæði þeirra uppfylli það umhverfisstærðirnar sem settar eru fram í I. viðauka.

Að því er varðar ystu svæði er aðildarríkjunum þó heimilt að setja sértæk ákvæði um að innleiða notkun á bensíni með brennisteinsinnihald að hámarki 10 mg/kg. Aðildarríki sem nýta sér þetta ákvæði skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að birgjar sjái til þess að sett sé á markað bensín með 2,7% hámarkssúrefnisinnihald og 5% hámarksetanólinnihald til ársins 2013 og geta krafist þess að slíkt bensín sé sett á markað í lengri tíma telji þau það nauðsynlegt. Þau skulu tryggja að neytendur fái viðeigandi upplýsingar um lífoldsneytisinnihald bensíns, þá einkum um viðeigandi notkun á mismunandi bensinblöndum.

4. Aðildarríki með lágan umhverfishita á sumrin mega, með fyrirvara um 5. mgr., heimila að bensín með 70 kPa hámarksgufuþrýsting sé sett á markað yfir sumarið.

Í þeim aðildarríkjum, þar sem undanþágan sem um getur í fyrstu undirgrein gildir ekki, má, með fyrirvara um 5. mgr., heimila að bensín sem inniheldur etanól með 60 kPa hámarksgufuþrýsting sé sett á markað yfir sumarið og veita undanþáguna fyrir gufuþrýsting sem tilgreind er í III. viðauka, með því skilyrði að etanólið sem notað er sé lífoldsneyti.

5. Þegar aðildarríki óska eftir að nýta sér aðra hvora undanþáguna, sem kveðið er á um í 4. mgr., skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni það og veita allar viðeigandi upplýsingar. Framkvæmdastjórnin skal leggja mat á hvort undanþágan sé æskileg og á gildistíma hennar, með hliðsjón af:

- a) hvort hægt sé að komast hjá félagslegum og hagrænum vandamálum í kjölfar hærri gufuþrýstings, þ.m.t. þörfina á tæknilegum aðlögunum með tímamörkum og
- b) afleiðingum fyrir umhverfið eða heilsufar vegna hærri gufuþrýstings, einkum áhrifum af reglufylgni við löggjöf Bandalagsins um loftgæði, bæði í hlutaðeigandi aðildarríki og í öðrum aðildarríkjum.

Sýni mat framkvæmdastjórnarinnar fram á að undanþágan muni leiða til þess að ekki verði farið að löggjöf Bandalagsins um loftgæði eða loftmengun, þ.m.t.

viðeigandi viðmiðunarmörk og efri mörk losunar, skal hafna umsókninni. Framkvæmdastjórnin skal einnig hafa hliðsjón af viðeigandi markgildum.

Ef framkvæmdastjórnin hreyfir engum andmælum við viðeigandi upplýsingum innan sex mánaða frá því þær berast er aðildarríkinu heimilt að sækja um undanþáguna sem óskað er.

6. Þrátt fyrir 1. mgr. mega aðildarríkin áfram heimila markaðssetningu á litlu magni af blýbensíni, með blýinnihald sem fer ekki yfir 0,15 g/l sem samsvarar að hámarki 0,03% af heildarsölu, sem sérstakir hagsmunahópar sjá um að dreifa til nota á sérstök gömul ökutæki.“,

b) Ákvæði 7. mgr. falli brott.

4. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr:

Dísileldsneyti

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að aðeins sé heimilt að setja dísileldsneyti á markað á yfirráðasvæði þeirra uppfylli það forskriftirnar sem settar eru fram í II. viðauka.

Þrátt fyrir kröfurnar í II. viðauka mega aðildarríkin heimila að dísilolía, sem inniheldur meira en 7% fitusýrumetýlester (FAME), sé sett á markað.

Aðildarríkin skulu tryggja að neytendur fái viðeigandi upplýsingar um lífoldsneytið, einkum magn fitusýrumetýlesters í dísileldsneyti.

2. Aðildarríkin skulu tryggja, eigi síðar en 1. janúar 2008, að aðeins sé heimilt að setja gasolíur, sem ætlaðar er til notkunar fyrir hreyfanlegan vélbúnað til nota utan vega (þ.m.t. skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum), dráttarvélar fyrir landbúnað og skógrækt og skemmtibáta, á markað á yfirráðasvæði þeirra ef brennisteinsinnihald þessara gasolía fer ekki yfir 1000 mg/kg. Frá 1. janúar 2011 skal leyfilegt hámarksbrennisteinsinnihald þessara gasolía vera 10 mg/kg. Aðildarríkin skulu tryggja að aðeins sé heimilt að nota fljótandi eldsneyti, annað en þessar gasolíur, í skipum í siglingum á skipgengum vatnaleiðum og skemmtibátum ef brennisteinsinnihald fljótandi eldsneytisins fer ekki yfir leyfilegt hámarksinnihald þessara gasolía.

Til að taka tillit til lágmarksmengunar í aðfangakeðjunni mega aðildarríkin þó heimila, frá 1. janúar 2011, að gasolía sem ætluð er til notkunar fyrir færanlegan vélbúnað til nota utan vega (þ.m.t. skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum), dráttarvélar fyrir landbúnað og skógrækt og skemmtibáta, megi innihalda allt að 20 mg/kg af brennisteini í endanlegri dreifingu til endanlegra notenda. Aðildarríkin mega einnig heimila að gasolía, sem inniheldur allt að 1000 mg/kg af brennisteini, ætluð fyrir járnbrautir og dráttarvélar fyrir landbúnað og skógrækt, sé áfram sett á markað fram til 31. desember 2011 að því tilskildu að þau geti tryggt að það hafi ekki áhrif á eðlilega starfsemi losunarstjórnkerfisins.

3. Að því er varðar afskekkustu svæðin er aðildarríkjunum þó heimilt að setja sérstök ákvæði um að innleiða notkun á díseldsneyti og gasolium með brennisteinsinnihaldi að hámarki 10 mg/kg. Aðildarríki sem nýta sér þetta ákvæði skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

4. Að því er varðar aðildarríki þar sem vetur eru harðir má miða við hámarkseimingarmarkið 10% (rúmmálshlutfall) við 180 °C í stað hámarkseimingarmarksins 65% við 250 °C að því er varðar díseldsneyti og gasolíu.“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„7. gr. a

Minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda

1. Aðildarríkin skulu tilnefna þann birgi eða þá birgja sem bera ábyrgð á vöktun og skýrslugerð um losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli fyrir hverja orkueiningu úr eldsneyti og afhentri orku. Þegar um veitendur rafmagns til notkunar í ökutækjum er að ræða skulu aðildarríkin tryggja að slíkir veitendur geti kosið að leggja sitt af mörkum við minnkunarskylduna, sem mælt er fyrir um í 2. mgr., ef þeir geta sýnt fram á að þeir geti, á viðunandi hátt, mælt og vakt að rafmagnið sem veitt er til notkunar í þessum ökutækjum.

Frá og með 1. janúar 2011 skulu birgjar senda yfirvaldinu, sem aðildarríkið tilnefnir, árlega skýrslu um styrk gróðurhúsalofttegunda úr eldsneyti og orku sem afhent er innan hvers aðildarríkis með því að veita a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

- heildarmagn hverrar tegundar eldsneytis eða orku sem afhent er og gefa til kynna hvar hún var keypt og uppruna hennar og
- losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli fyrir hverja orkueiningu.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að skýrslur séu sannprófaðar.

Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, setja viðmiðunarreglur um framkvæmd þessarar málsgreinar.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að birgjar minnki smám saman losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli fyrir hverja orkueiningu úr eldsneyti og afhentri orku um allt að 10% fyrir 31. desember 2020, miðað við lágmarksstaðlana fyrir eldsneyti sem um getur í b-lið 5. mgr. Þessi minnkun skal nema:

- eigi síðar en 31. desember 2020: 6%. Aðildarríkin geta, vegna þessarar lækkunar, krafist þess að birgjar fari að eftirfarandi millimarkmiðum: eigi síðar en 31. desember 2014: 2%, og 4% eigi síðar en 31. desember 2017,

- fyrir 31. desember 2020: 2% leiðbeinandi viðbótar-markmiði, með fyrirvara um h-lið 1. mgr. 9. gr., sem skal ná með annarri eða báðum eftirfarandi aðferðum:

- afhendingu á orku fyrir flutning sem ætluð er til notkunar í einhverri tegund ökutækis, færanlegum vélum sem eru ekki notaðar á vegum (þ.m.t. skip í siglingum á skippengum vatnaleiðum), dráttarvélum fyrir landbúnað eða skógrækt og skemmtibátum,

- notkun á hvers kyns tækni (þ.m.t. föngun og geymslu kolefnis) sem getur dregið úr losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli fyrir hverja orkueiningu úr eldsneyti eða afhentri orku,

- fyrir 31. desember 2020: 2% leiðbeinandi viðbótar-markmiði, með fyrirvara um i-lið 1. mgr. 9. gr., sem skal ná með notkun inneignar sem keypt er í gegnum kerfi hreinleikaþróunar í Kýótóbókuninni, samkvæmt skilyrðunum sem sett eru fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins (*), fyrir lækkanir á sviði eldsneytisdreifingar.

3. Reikna skal losun gróðurhúsalofttegunda frá lífseldsneyti á vistferli í samræmi við 7. gr. d. Reikna skal losun gróðurhúsalofttegunda frá öðru eldsneyti og orku á vistferli með því að nota aðferðina sem mælt er fyrir um í samræmi við 5. mgr. þessarar greinar.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að hópur birgja geti kosið að uppfylla minnkunarskylduna samkvæmt 2. mgr. í sameiningu. Í þeim tilvikum skal líta á þá sem einn birgi að því er varðar 2. mgr.

5. Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar fyrir framkvæmd þessarar greinar sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr. Slíkar ráðstafanir fela einkum í sér:

- aðferðina sem notuð er til að reikna út losun gróðurhúsalofttegunda frá eldsneyti, öðru en lífseldsneyti, og úr orku, á vistferli,
- aðferðina þar sem tilgreindir eru, fyrir 1. janúar 2011, lágmarksstaðlarnir fyrir eldsneyti sem byggjast á losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli fyrir hverja orkueiningu úr jarðefnaeldsneyti á árinu 2010, að því er varðar 2. mgr.,
- allar nauðsynlegar reglur til að koma 4. mgr. í framkvæmd,
- aðferðina sem notuð er til að reikna framlag rafknúinna ökutækja, sem skal samrýmast 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 2009/28/EB.“

6. Eftirfarandi greinar bætist við:

(*) Stjótið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32.

„7. gr. b

Viðmiðanir um sjálfbærni fyrir lífoldsneyti

1. Án tillits til þess hvort hráefnin voru ræktuð innan eða utan yfirráðasvæðis Bandalagsins skal orka frá lífoldsneyti einungis talin með að því er varðar 7. gr. a ef viðmiðanirnar um sjálfbærni, sem settar eru fram í 2. til 6. mgr. þessarar greinar, eru uppfylltar.

Lífoldsneyti sem er framleitt úr úrgangi og leifum, öðrum en þeim sem koma úr landbúnaði, lagareldi, sjávarútvegi og skógrækt, þarf þó aðeins að uppfylla viðmiðanirnar um sjálfbærni sem settar eru fram í 2. mgr. þessarar greinar til að geta talist með að því er varðar 7. gr. a.

2. Minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda með notkun lífoldsneytis sem talin er með að því er varðar 1. mgr. skal vera a.m.k. 35%.

Frá og með 1. janúar 2017 skal minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda vegna notkunar lífoldsneytis sem talið er með að því er varðar 1. mgr. vera a.m.k. 50%. Frá og með 1. janúar 2018 skal minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda vegna lífoldsneytis sem framleitt er í orkuverum þar sem starfræksla hófst 1. janúar 2017 eða síðar, vera a.m.k. 60%.

Minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda vegna notkunar lífoldsneytis skal reiknuð í samræmi við 1. mgr. 7. gr. d.

Ef um er að ræða lífoldsneyti sem var framleitt í orkuverum sem voru í rekstri 23. janúar 2008 gildir fyrsta undirgrein frá og með 1. apríl 2013.

3. Lífoldsneyti sem talið er með að því er varðar 1. mgr. skal ekki framleitt úr hráefni sem fengið er af landi sem hefur mikið gildi vegna líffræðilegrar fjölbreytni, þ.e. landi sem hafði einhverja af eftirfarandi stöðum í janúar 2008 eða síðar, hvort sem landið hefur enn slíka stöðu eða ekki:

a) frumskógur og annað skóglendi, þ.e. skógur og annað skóglendi með upprunalegum tegundum, þar sem engin greinileg ummerki eru um starfsemi manna og vistfræðileg ferli hafa ekki orðið fyrir marktækri röskun,

b) svæði útnefnd:

- i. sem náttúruverndarsvæði samkvæmt lögum eða af viðeigandi lögbæru yfirvaldi eða
- ii. sem verndarsvæði vistkerfa eða tegunda sem eru sjaldgæfar, er ógnað eða eru í útrýmingarhættu, sem eru viðurkenndar í alþjóðasamningum eða tilgreindar í skráum milliríkjastofnana eða Alþjóðanáttúruverndarsambandsins, með fyrirvara um viðurkenningu þeirra í samræmi við aðra undirgrein 4. mgr. 7. gr. c, nema lagðar séu fram sannanir fyrir því að framleiðsla þessa hráefnis hafi ekki haft áhrif á þessi náttúruverndarmarkmið,

c) graslendi þar sem líffræðileg fjölbreytni er mikil og er:

- i. náttúrulegt, þ.e. graslendi sem myndi vera áfram graslendi án mannlegrar ihlutunar og sem viðheldur náttúrulegri samsetningu tegunda og vistfræðilegum eiginleikum og ferlum eða
- ii. ekki náttúrulegt, þ.e. graslendi sem myndi ekki vera graslendi áfram án mannlegrar ihlutunar og sem er ríkt af tegundum og ekki hnignað, nema lagðar séu fram sannanir fyrir því að uppskera hráefnanna sé nauðsynleg til að vernda stöðu þess sem graslendis.

Framkvæmdastjórnin skal fastsetja viðmiðanir og landfræðileg mörk til að ákvarða hvaða graslendi fellur undir c-lið fyrstu undirgreinar. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalittum þáttum þessarar tilskipunar með því að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglu-nefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr.

4. Lífoldsneyti sem talið er með að því er varðar 1. mgr. skal ekki framleitt úr hráefni sem fengið er af landi þar sem eru miklar kolefnisbirgðir, þ.e. landi sem hafði einhverja af eftirfarandi stöðum í janúar 2008 en hefur ekki þá stöðu lengur:

- a) votlendi, þ.e. land sem er varanlega eða umtalsverðan hluta ársins þakið vatni eða mettað af vatni,
- b) samfellt skóglendi, þ.e. land sem er meira en einn hektari að stærð með trjám sem eru hærri en fimm metrar og með meira en 30% laufþekju eða með trjám sem geta náð þessum viðmiðunarmörkum á staðnum,
- c) land sem er meira en einn hektari að stærð með trjám sem eru hærri en fimm metrar og með 10–30% laufþekju eða með trjám sem geta náð þessum viðmiðunarmörkum á staðnum, nema lagðar séu fram sannanir fyrir því að kolefnisbirgðir svæðisins fyrir og eftir breytingu séu slíkar að þegar aðferðin, sem mælt er fyrir um í C-hluta IV. viðauka, er notuð séu skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. þessarar greinar uppfyllt.

Ákvæði þessarar málsgreinar gilda ekki ef landið hafði sömu stöðu á þeim tíma sem hráefnið var fengið og það hafði í janúar 2008.

5. Lífeldsneyti sem talið er með að því er varðar 1. mgr. skal ekki framleitt úr hráefni sem fengið er af landi sem var mótmýri í janúar 2008, nema lagðar séu fram sannanir fyrir því að ræktun og tekja hráefnisins feli ekki í sér framræslu lands sem ekki hefur verið ræst fram áður.

6. Hráefni úr landbúnaði, sem ræktað er í Bandalaginu og notað til framleiðslu lífeldsneytis sem talið er með að því er varðar 7. gr. a, skal fengið í samræmi við kröfur og staðla samkvæmt ákvæðunum sem um getur undir fyrirsögninni „Umhverfi“ í A-hluta og í 9. lið II. viðauka við reglugerð ráðsins (EB) nr. 73/2009 frá 19. janúar 2009 um sameiginlegar reglur um bein stuðningskerfi fyrir bændur samkvæmt sameiginlegu landbúnaðarstefnunni og um innleiðingu tiltekinnar stuðningskerfa fyrir bændur (*) og í samræmi við lágmarkskröfur um gott landbúnaðar- og umhverfisástand sem skilgreint er í samræmi við 1. mgr. 6. gr. þeirrar reglugerðar.

7. Annað hvert ár skal framkvæmdastjórnin, að því er varðar bæði þriðju lönd og aðildarríki sem eru mikilvægar uppsprettur lífeldsneytis eða hráefna fyrir lífeldsneyti sem notað er innan Bandalagsins, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um landsbundnar ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að virða viðmiðanirnar um sjálfbærni sem settar eru fram í 2. til 5. mgr. og til að vernda jarðveg, vatn og andrúmsloftið. Fyrstu skýrslunni skal skilað 2012.

Annað hvert ár skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um áhrif aukinnar eftirspurnar eftir lífeldsneyti á félagslega sjálfbærni í Bandalaginu og í þriðju löndum, um áhrif stefnu Bandalagsins varðandi lífeldsneyti á framboð matvæla á viðráðanlegu verði, einkum fyrir fólk sem býr í þróunarlöndum, og þróunarmál í víðara samhengi. Skýrslurnar skulu fjalla um virðingu fyrir réttindum til landnýtingar. Í þeim skal taka fram, bæði með tilliti til þriðju landa og aðildarríkja sem eru mikilvægar uppsprettur hráefna fyrir lífeldsneyti sem notað er innan Bandalagsins, hvort landið hafi fullgilt og hrint í framkvæmd öllum eftirfarandi samþykktum Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar:

- Samþykkt nr. 29 um nauðungarvinnu eða skylduvinnu,
- Samþykkt nr. 87 um félagafrelsi og verndun þess,
- Samþykkt nr. 98 um beitingu grundvallarreglna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega,
- Samþykkt nr. 100 um jöfn laun karla og kvenna fyrir jafnverðmæt störf,
- Samþykkt nr. 105 um afnám nauðungarvinnu,

– Samþykkt nr. 111 varðandi misrétti með tilliti til atvinnu eða starfa,

– Samþykkt nr. 138 um lágmarksaldur við vinnu,

– Samþykkt nr. 182 um bann við barnavinnu í sinni verstu mynd og tafalausar aðgerðir til að afnema hana.

Í skýrslunum skal taka fram, bæði með tilliti til þriðju landa og aðildarríkja sem eru mikilvægar uppsprettur hráefna fyrir lífeldsneyti sem notað er innan Bandalagsins, hvort landið hafi fullgilt og hrint í framkvæmd:

– Cartagena-bókuninni um líföryggi,

– samningnum um alþjóðaviðskipti með villt dýr og plöntur í útrýmingarhættu.

Fyrstu skýrslunni skal skilað 2012. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, leggja til aðgerðir til úrbóta, einkum ef sannað þykir að framleiðsla lífeldsneytis hafi umtalsverð áhrif á matvælavæð.

8. Að því er varðar 1. mgr. skulu aðildarríkin ekki neita, af öðrum ástæðum er varða sjálfbærni, að telja með lífeldsneyti sem aflað er í samræmi við þessa grein.

7. gr. c

Sannprófun á því að farið sé að viðmiðunum um sjálfbærni fyrir lífeldsneyti

1. Þegar telja skal lífeldsneyti og fljótandi lífeldsneyti með að því er varðar 7. gr. a skulu aðildarríkin krefjast þess að rekstraraðilar sýni fram á að viðmiðanirnar um sjálfbærni sem settar eru fram í 2. til 5. mgr. 7. gr. b hafi verið uppfylltar. Í þeim tilgangi skulu þau krefjast þess að rekstraraðilar noti massajafnvægiskerfi:

- a) sem gerir kleift að blanda saman sendingum af hráefni eða lífeldsneyti með ólík sjálfbærnieinkenni,
- b) með kröfu um að upplýsingar um sjálfbærnieinkenni og stærð sendinganna, sem um getur í a-lið, fylgi blöndunni áfram og
- c) þar sem kveðið er á um að summa allra sendinga, sem teknar eru úr blöndunni, hafi sömu sjálfbærnieinkenni í sama magni og summa allra sendinga sem bætt var í blönduna.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið árin 2010 og 2012 um beitingu sannprófunaraðferðarinnar fyrir massajafnvægi, sem lýst er í 1. mgr., og möguleikann á því að leyfa aðrar sannprófunaraðferðir í tengslum við sumar eða allar gerðir hráefna eða lífoldsneytis. Í mati sínu skal framkvæmdastjórnin taka þessar sannprófunaraðferðir til athugunar þar sem upplýsingar um sjálfbærnieinkenni þurfa ekki að fylgja áfram tilteknum sendingum eða blöndum í ápreifanlegu formi. Matið skal taka mið af nauðsyn þess að viðhalda heildstæði og skilvirkni sannprófunarkerfisins á sama tíma og komið er í veg fyrir að ósanngjörn byrði sé lögð á iðnaðinn. Skýrslunni skulu fylgja, ef við á, tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins varðandi notkun annarra sannprófunaraðferða.

3. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að rekstraraðilar leggi fram áreiðanlegar upplýsingar og að þeir geri gögnin, sem notuð voru til grundvallar upplýsinganna, aðgengileg aðildarríkinu sé þess óskað. Aðildarríkin skulu krefjast þess að rekstraraðilarnir sjái til þess að framlagðar upplýsingar fari í gegnum viðunandi, óháða endurskoðun og færi sönnur á að slíkt hafi verið gert. Í endurskoðuninni skal sannreyna að kerfin sem rekstraraðilarnir nota séu nákvæm, áreiðanleg og varin gegn svikum. Í henni skal meta tíðni sýnatöku og aðferðir við hana og traustleika gagnanna.

Upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu einkum innihalda upplýsingar um hvort farið er að viðmiðunum um sjálfbærni, sem settar eru fram í 2. til 5. mgr. 7. gr. b, viðeigandi upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar eru til að vernda jarðveg, vatn og andrúmsloft, til að endurheimta hnignað land, til að koma í veg fyrir óhóflega vatnsnotkun á svæðum þar sem vatn er af skornum skammti og viðeigandi upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar eru til að taka tillit til þeirra atriða sem um getur í annarri undirgrein 7. mgr. 7. gr. b.

Í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 11. gr. skal framkvæmdastjórnin koma upp skrá yfir viðeigandi upplýsingar sem um getur í fyrstu tveimur undirgreinum. Hún skal einkum tryggja að upplýsingagjöfin skapi ekki óhóflega stjórnsýslubyrði fyrir rekstraraðila almennt eða, einkum, fyrir smábændur, samtök framleiðenda og samvinnufélög.

Skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein gilda hvort sem lífoldsneytið er framleitt innan Bandalagsins eða flutt þangað inn.

Aðildarríkin skulu leggja upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, fyrir framkvæmdastjórnina í formi samantektar. Framkvæmdastjórnin skal birta upplýsingarnar á gagnsæisvettvanginum sem um getur í 24. gr. tilskipunar 2009/28/EB í formi samantektar en fara með viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem trúnaðarmál.

4. Bandalagið skal leitast við að gera tvíhliða eða marghliða samninga við þriðju lönd, sem innihalda ákvæði um viðmiðanir um sjálfbærni sem samsvara þeim sem er að finna í þessari tilskipun. Hafi Bandalagið gert samninga sem innihalda ákvæði sem tengjast málefnum sem falla undir viðmiðanirnar um sjálfbærni, sem settar eru fram í 2. til 5. mgr. 7. gr. b, getur framkvæmdastjórnin ákveðið að þessir samningar sýni fram á að lífoldsneyti, sem framleitt er úr hráefnum sem ræktað er í þessum löndum, sé í samræmi við þær viðmiðanir um sjálfbærni sem um er að ræða. Þegar þessir samningar eru gerðir skal taka tillýðilegt tillit til ráðstafana sem gerðar hafa verið til að vernda svæði sem veita grundvallarvistkerfisþjónustu við aðstæður sem miklu máli skipta (s.s. verndun vatnasvæða og takmörkun jarðvegseyðingar), til að vernda jarðveg, vatn og andrúmsloftið, vegna óbeinna breytinga á landnýtingu, til að endurheimta hnignað land, til að koma í veg fyrir óhóflega vatnsnotkun á svæðum þar sem vatn er af skornum skammti og vegna atriðanna sem um getur í annarri undirgrein 7. mgr. 7. gr. b.

Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að valfrjálssar landsbundnar eða alþjóðlegar áætlanir, sem setja staðla um framleiðslu lífmassaafurða, innihaldi nákvæm gögn að því er varðar 2. mgr. 7. gr. b eða sýni fram á að sendingar með lífoldsneyti uppfylli viðmiðanirnar um sjálfbærni sem settar eru fram í 3. til 5. mgr. 7. gr. b. Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að þessar áætlanir innihaldi nákvæm gögn að því er varðar upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar eru til að varðveita svæði sem veita grundvallarvistkerfisþjónustu við aðstæður sem miklu máli skipta (s.s. verndun vatnasvæða og takmörkun jarðvegseyðingar), til að vernda jarðveg, vatn og andrúmsloft, til að endurheimta hnignað land, til að koma í veg fyrir óhóflega vatnsnotkun á svæðum þar sem vatn er af skornum skammti og vegna atriðanna sem um getur í annarri undirgrein 7. mgr. 7. gr. b. Framkvæmdastjórnin getur líka viðurkennt verndarsvæði vistkerfa eða tegunda sem eru sjaldgæfar, er ógnað eða eru í útrýmingarhættu og sem viðurkenndar eru í alþjóðasamningum eða tilgreindar eru í skrám milliríkjastofnana eða Alþjóðanáttúruverndarsambandsins að því er varðar ii. lið b-liðar 3. mgr. 7. gr. b.

Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að valfrjálssar landsbundnar eða alþjóðlegar áætlanir um mælingar á minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda innihaldi nákvæm gögn að því er varðar 2. mgr. 7. gr. b.

Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að land sem fellur undir lands- eða svæðisbundna áetlun um endurheimt sem miðar að því að bæta alvarlega hnignað eða mikið mengað land uppfylli viðmiðanirnar sem um getur í 9. lið C-hluta IV. viðauka.

5. Framkvæmdastjórnin skal aðeins samþykkja ákvarðanir skv. 4. mgr. ef samningurinn eða áetlunin, sem um ræðir, uppfyllir fullnægjandi kröfur um áreiðanleika, gagnsæi og óháða endurskoðun. Áætlanir um að mæla minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda skulu einnig vera í samræmi við aðferðafræðilegu kröfurnar í IV. viðauka.

Skrár yfir svæði sem hafa mikið gildi vegna líffræðilegrar fjölbreytni, eins og um getur í ii. lið b-liðar 3. mgr. 7. gr. b, skulu uppfylla fullnægjandi kröfur um hlutlægni og vera í samræmi við alþjóðlega viðurkennda staðla og í þeim skal kveða á um viðeigandi málsmeðferð við áfrýjun.

6. Ákvarðanir skv. 4. mgr. skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 11. gr. Slíkar ákvarðanir skulu ekki gilda lengur en í fimm ár.

7. Þegar rekstraradili leggur fram sannanir eða gögn sem aflað er í samræmi við samning eða áætlun, sem hefur verið efni ákvörðunar samkvæmt 4. mgr., að því marki sem þau falla undir þá ákvörðun, skal aðildarríki ekki krefjast þess að birgir leggi fram frekari gögn sem sýna fram á samræmi við viðmiðanirnar um sjálfbærni, sem settar eru fram í 2. til 5. mgr. 7. gr. b., eða upplýsingar um ráðstafanir sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. þessarar greinar.

8. Framkvæmdastjórnin skal, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, rannsaka beitingu 7. gr. b að því varðar uppruna lífoldsneytis og ákveða, innan sex mánaða frá móttöku beiðni og í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 11. gr., hvort hlutaðeigandi aðildarríki megi telja með lífoldsneyti af þeim uppruna að því er varðar 7. gr. a.

9. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2012, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið:

- a) um skilvirkni kerfisins sem fyrir hendi er varðandi tilhögun upplýsingamiðlunar um viðmiðanir um sjálfbærni og
- b) um hvort það er gerlegt og viðeigandi að innleiða lögboðnar kröfur í tengslum við verndun andrúmslofts, jarðvegs eða vatns með tilliti til nýjustu vísindabekkingar og alþjóðlegra skuldbindinga Bandalagsins.

Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, leggja til aðgerðir til úrbóta.

7. gr. d

Útreikningur á losun gróðurhúsalofttegunda frá lífoldsneyti á vistferli

1. Að því er varðar 7. gr. a og 2. mgr. 7. gr. b skal reikna út losun gróðurhúsalofttegunda frá lífoldsneyti á vistferli með eftirfarandi hætti:

- a) með því að nota staðalgildi, þar sem það er gefið upp, fyrir minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda fyrir framleiðsluferli í A- eða B-hluta IV. viðauka og þar sem e_i-gildið fyrir þetta lífoldsneyti, sem er reiknað í samræmi við 7. lið C-hluta IV. viðauka, er jafnt og eða minna en núll,
- b) með því að nota raunverulegt gildi sem reiknað er í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í C-hluta IV. viðauka eða

c) með því að nota gildi sem er reiknað sem samtala stuðlanna í formúlunni sem um getur í 1. lið C-hluta IV. viðauka, þar sem nota má aðgreind staðalgildi, í D- eða E-hluta IV. viðauka, fyrir suma stuðla, og raunveruleg gildi sem reiknuð eru í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í C-hluta IV. viðauka fyrir alla aðra stuðla.

2. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 31. mars 2010, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu sem inniheldur skrá yfir þau svæði á yfirráðasvæði þeirra sem flokkast eftir flokkun hagskýrslusvæða á 2. stigi eða á enn aðgreindara stigi þeirrar flokkunar, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 frá 26. maí 2003 um að taka upp sameiginlega flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) (**). og þar sem búast má við að dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda frá ræktun hráefna úr landbúnaði verði minni en eða jöfn þeirri losun sem tilkynnt er undir fyrirsögninni „Aðgreind staðalgildi fyrir ræktun“ í D-hluta IV. viðauka við þessa tilskipun ásamt lýsingu á aðferðinni og þeim gögnum sem notuð eru til að gera þessa skrá. Aðferðin skal taka tillit til einkenna jarðvegs, loftslags og áætlaðrar uppskeru hráefna.

3. Aðeins skal nota staðalgildin í A-hluta IV. viðauka og aðgreindu staðalgildin fyrir ræktun í D-hluta IV. viðauka þegar hráefni þeirra eru:

- a) ræktuð utan Bandalagsins,
- b) ræktuð í Bandalaginu á svæðum sem talin eru upp í skránum sem um getur í 2. mgr. eða
- c) úrgangur eða efnaleifar aðrar en þær sem koma úr landbúnaði, lagareldi og sjávarútvegi.

Fyrir lífoldsneyti sem fellur ekki undir a-, b- eða c-lið skal nota raunveruleg gildi fyrir ræktun.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. mars 2010, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um hagskæmni þess að útbúa skrár yfir svæði í þriðju löndum þar sem búast má við að dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda frá ræktun landbúnaðarhráefna verði minni eða jöfn þeirri losun sem gefin er upp undir fyrirsögninni „Ræktun“ í D-hluta IV. viðauka og henni fylgi, ef mögulegt er, slíkar skrár og lýsing á þeirri aðferð og gögnum sem notuð eru til að útbúa þær. Tillögur sem málið varða skulu fylgja skýrslunni, eftir því sem við á.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2012, og á tveggja ára fresti eftir það, leggja fram skýrslu um áætlun dæmigerð gildi og staðalgildi í B- og E-hluta IV. viðauka þar sem sérstaklega er hugað að losun frá flutningum og vinnslu og getur, ef nauðsyn krefur, ákveðið að leiðrétta gildin. Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr.

6. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2010, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu með greinargerð um áhrifin sem óbeinar breytingar á landnýtingu hafa á losun gróðurhúsalofttegunda og mögulegar leiðir til að lágmarka þau áhrif. Ef við á skal skýrslunni fylgja tillaga, sem byggist á bestu tiltæku vísindapekkingu og inniheldur fastmótaða aðferð til að taka tillit til losunar vegna breytinga á kolefnisbirgðum af völdum óbeinna breytinga á landnýtingu, til að tryggja að farið sé að þessari tilskipun, einkum 2. mgr. 7. gr. b.

Slík tillaga skal innihalda nauðsynlegar verndarráðstafanir til að tryggja öryggi fjárfestinga sem gerðar eru áður en aðferðinni er beitt. Að því er varðar orkuver sem framleiddu lífoldsneyti fyrir lok ársins 2013 skal beiting ráðstafananna, sem um getur í fyrstu undirgrein, fram til 31. desember 2017 ekki leiða til þess að lífoldsneyti sem framleitt er í þessum orkuverum teljist ekki hafa uppfyllt kröfurnar um sjálfbærni í þessari tilskipun ef það hefði annars gert það, að því tilskildu að með þessu lífoldsneyti náist að minnka losun gróðurhúsalofttegunda um sem nemur a.m.k. 45%. Þetta gildir um framleiðslugetu orkuvera sem framleiða lífoldsneyti við lok ársins 2012.

Evrópuþingið og ráðið skulu leitast við að taka ákvörðun eigi síðar en 31. desember 2012 varðandi allar slíkar tillögur frá framkvæmdastjórninni.

7. Aðlaga má IV. viðauka að framförum á sviði tækni og vísinda, þ.m.t. með því að bæta við gildum fyrir frekari framleiðsluferli lífoldsneytis fyrir sömu eða önnur hráefni og með því að breyta aðferðinni sem mælt er fyrir um í C-hluta. Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, m.a. með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr.

Varðandi staðalgildin og aðferðina sem mælt er fyrir um í IV. viðauka skal einkum taka tillit til:

- aðferðarinnar við að taka úrgang og efnaleifar með í útreikningum,
- aðferðarinnar við að taka aukaafurðir með í útreikningum,
- aðferðarinnar við að taka samvinnslu raf- og varmaorku með í útreikningum og
- þeirrar stöðu sem leifar nytjaplantna fá sem aukaafurðir.

Staðalgildin fyrir lífdísilolíu úr úrgangsjurtaolíu eða dýraolíu skulu endurskoðuð eins fljótt og mögulegt er.

Aðlögun á eða viðbót við skrána með staðalgildunum í IV. viðauka skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) Þar sem framlag stuðulsins til heildarlosunar er lítið, eða þar sem um litla breytingu er að ræða, eða þar sem erfitt eða kostnaðarsamt er að fastsetja raunveruleg gildi, verða staðalgildi að vera dæmigerð fyrir venjuleg framleiðsluferli,

b) í öllum öðrum tilvikum verða staðalgildi að vera hófsöm samanborið við venjuleg framleiðsluferli.

8. Ítarlegar skilgreiningar skulu fastsettar, þ.m.t. tækniforskriftir sem krafist er fyrir flokkana sem settir eru fram í 9. lið C-hluta IV. viðauka. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferðarinnar með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr.

7. gr. e

Framkvæmdaráðstafanir og skýrslur sem varða sjálfbærni lífoldsneytis

1. Framkvæmdaráðstafanirnar sem um getur í 7. gr. b (annarri undirgrein 3. mgr.), 7. gr. c (þriðju undirgrein 3. mgr.), 7. gr. c (6. mgr.), 7. gr. c (8. mgr.), 7. gr. d (5. mgr.), 7. gr. d (fyrstu undirgrein 7. mgr.) og 7. gr. d (8. mgr.) skulu einnig taka fullt tillit til markmiða tilskipunar 2009/28/EB.

2. Skýrslur framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins og ráðsins sem um getur í 7. gr. b (7. mgr.), 7. gr. c (2. mgr.), 7. gr. c (9. mgr.), 7. gr. d (4. og 5. mgr.) og 7. gr. d (fyrstu undirgrein 6. mgr.) ásamt skýrslunum og upplýsingunum sem lagðar eru fram samkvæmt 7. gr. c (fyrstu og fimmtu undirgrein 3. mgr.) og 7. gr. d (2. mgr.) skal útbúa og senda í samræmi við bæði tilskipun 2009/28/EB og þessa tilskipun.“

(*) Stjtið. ESB L 30, 31.1.2009, bls. 16.

(**) Stjtið. ESB L 154, 21.6.2003, bls. 1.

7. Í stað 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu hafa eftirlit með því að kröfum 3. og 4. gr. sé fullnægt að því er varðar bensín og díseleldsneyti, á grundvelli greiningaraðferðanna sem um getur í Evrópustöðlum EN 228:2004 og EN 590:2004, í þeirri röð.“

8. Eftirfarandi grein bætist við:

„8. gr. a

Málmíblöndunarefni

1. Framkvæmdastjórnin skal framkvæma mat á áhættu fyrir heilbrigði og umhverfið vegna notkunar málmíblöndunarefna í eldsneyti og þróa prófunaraðferð í því skyni. Hún skal, eigi síðar en 31. desember 2012, tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu um niðurstöður sínar.

2. Á meðan beðið er þróunar á prófunaraðferðinni sem um getur í 1. mgr. skal takmarka málmíblöndunarefnið met ýlsyklópentadienýlmangantríkarbónýl (MMT) í eldsneyti við 6 mg af mangani í hverjum lítra frá 1. janúar 2011. Takmarkið skal vera 2 mg af mangan í hverjum lítra frá 1. janúar 2014.

3. Endurskoða skal takmarkið fyrir innihald metýlsýklópentadienýlmangantríkarbónýls í eldsneyti, sem tilgreint er í 2. mgr., á grundvelli niðurstaðna úr matinu sem framkvæmt var með því að nota prófunaraðferðina sem um getur í 1. mgr. Heimilt er að minnka það niður í núll ef áhættumatið gefur sérstakt tilefni til þess. Ekki er heimilt að auka það nema áhættumatið gefi sérstakt tilefni til þess. Samþykkja skal slíka ráðstöfun, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að merkimiði sem varðar innihald málmíblöndunarefna í eldsneyti sé uppi alls staðar þar sem eldsneyti með málmíblöndunarefnum er á boðstólum fyrir neytendur.

5. Merkimiðinn skal bera eftirfarandi texta: „Inniheldur málmíblöndunarefni“.

6. Merkimiðanum skal koma fyrir á áberandi stað þar sem upplýsingarnar sem tilgreina tegund eldsneytis koma fram. Merkimiðinn skal vera í hæfilegri stærð og með leturgerð sem kemur skýrt fram og er auðlæsileg.“

9. Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„9. gr.

Skýrslugjöf

1. Framkvæmdastjórnin skal, í síðasta lagi 31. desember 2012 og þriðja hvert ár eftir það, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt tillögum að breytingum á þessari tilskipun þegar við á. Þessi skýrsla skal einkum taka til eftirfarandi:

- notkunar og þróunar á sviði bifvélataekni, og þá einkum hagkvæmnina við að auka leyfilegt hámarksinnihald lífildsneytis í bensíni og dísilolíu og þörfina fyrir að endurskoða gögnin sem um getur í 3. mgr. 3. gr.,
- stefnu Bandalagsins varðandi losun koltvísýrings frá vélknúnum ökutækjum,
- möguleikans á að beita kröfunum í II. viðauka, einkum viðmiðunarmörkunum fyrir fjölhringa, arómatísk vetniskolefni í færanlegum vélbúnaði til nota utan vega (þ.m.t. skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum) dráttarvélum fyrir landbúnað eða skógrækt og skemmtibátum,
- aukningar á notkun þvotta- og hreinsiefna í eldsneyti,
- notkunar á málmíblöndunarefnum, öðrum en metýlsýklópentadienýlmangantríkarbónýli, í eldsneyti,

f) heildarmagns efnisþátta sem notaðir eru í bensíni og dísil með hliðsjón af umhverfislöggjöf Bandalagsins, þ.m.t. markmiðum tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma Bandalagsins um stefnu í vatnsmálum (*) og dótturtilskipunum hennar,

g) afleiðinga markmiða um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda sem sett eru fram í 2. mgr. 7. gr. a fyrir kerfið fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda,

h) hugsanlegrar þarfar á að breyta 2. gr. (6. mgr.), 2. gr. (7. mgr.) og 7. gr. a (b-lið 2. mgr.) í því skyni að meta hugsanleg framlög til að ná markmiðum um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda um allt að 10% fyrir 2020. Þessi sjónarmið skal byggja á möguleikanum á að minnka losun gróðurhúsalofttegunda frá eldsneyti og orku á vistferli innan Bandalagsins, einkum með tilliti til þróunar á umhverfisöruggri tækni við föngun og geymslu kolefnis og í rafknúnum ökutækjum, og kostnaðarhagkvæmni aðferða við að draga úr þessari losun, eins og um getur í b-lið 2. mgr. 7. gr. a,

i) möguleikans á að innleiða viðbótarráðstafanir fyrir birgja til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda á vistferli fyrir hverja orkueiningu um 2%, miðað við lágmarksstaðlana fyrir eldsneyti sem um getur í b-lið 5. mgr. 7. gr. a, með notkun inneignar sem keypt er í gegnum kerfi hreinleikaþróunar í Kýótóbókuninni samkvæmt skilyrðunum sem sett eru fram í tilskipun 2003/87/EB í því skyni að meta frekar möguleg framlög til að ná markmiðum um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda um allt að 10% fyrir 2020, eins og um getur í c-lið 2. mgr. 7. gr. a í þessari tilskipun,

j) uppfærðar kostnaðar- og ábatagreiningar á áhrifum lækkunar á leyfilegum hámarksgröfuþrýstingi fyrir bensín niður í 60 kPa yfir sumarið.

2. Eigi síðar en 2014 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um að markmiðum um losun gróðurhúsalofttegunda fyrir árið 2020 hafi verið náð, eins og um getur í 7. gr. a, með tilliti til þarfarinnar fyrir samkvæmni milli þessa markmiðs og markmiðsins sem um getur í 3. gr. (3. mgr.) tilskipunar 2009/28/EB varðandi hlutdeild orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum í flutningum í ljósi skýrslanna sem um getur í 23. gr. (8. og 9. mgr.) þeirrar tilskipunar.

Ef við á skal framkvæmdastjórnin leggja fram með skýrslu sinni tillögur að breytingu á markmiðunum.

(*) Stjtið. EB L 327, 22.12.2000, bls. 1.“

10. Í stað 1. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„1. Ef aðlögunin á samþykktu greiningaraðferðunum, sem um getur í I. eða II. viðauka, að tækniframförum er nauðsynleg er heimilt að samþykkja breytingar sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr. Einnig er heimilt að aðlaga III. viðauka að framförum á sviði tækni og vísinda. Samþykkja skal þessa ráðstöfun, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 4. mgr. 11. gr.“

11. Í stað 11. gr. komi eftirfarandi:

„11. gr.

Nefndarmeðferð

1. Að undanskildum þeim tilvikum sem um getur í 2. mgr. skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar nefndarinnar um gæði eldsneytis.

2. Í málum er varða sjálfbærni lífoldsneytis, samkvæmt 7. gr. b, 7. gr. c og 7. gr. d, skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar nefndarinnar um sjálfbærni lífoldsneytis og fljótandi lífoldsneytis sem um getur í 2. mgr. 25. gr. tilskipunar 2009/28/EB.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

4. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. gr. a (1. til 4. mgr.) og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.“

12. Ákvæði 14. gr. falli brott.

13. Í stað I. II., III. og IV. viðauka komi texti viðaukans við þessa reglugerð.

2. gr.

Breytingar á tilskipun 1999/32/EB

Tilskipun 1999/32/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 3. liðar komi eftirfarandi:

„3. skipaeldsneyti: allar tegundir fljótandi eldsneytis úr jarðolíu sem er notað eða er ætlað til notkunar um borð í skipi, þ.m.t. það eldsneyti sem skilgreint er í ISO-staðli 8217. Það tekur til allra tegunda fljótandi eldsneytis úr jarðolíu sem eru í notkun á skipum í siglingum á skipgengum vatnaleiðum eða á skemmtibátum, eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB frá 16. desember 1997 um samræmingu laga

aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum (*) og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta (**), þegar þessi skip eru á hafi úti.

(*) Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1.

(**) Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 15.“

b) Ákvæði 3. liðar j falli brott.

2. Ákvæðum 4. gr. b er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrirsagnarinnar komi eftirfarandi: „Hámarksinnihald brennisteins í skipaeldsneyti sem notað er í skipum sem liggja við bryggju í höfnum Bandalagsins“.

b) Ákvæði a-liðar 1. mgr. falli brott.

c) Ákvæði b-liðar 2. mgr. falli brott.

3. Í stað þriðju undirgreinar 1. mgr. a í 6. gr. komi eftirfarandi:

„Sýnataka skal hefjast á sama degi og viðkomandi viðmiðunarmörk fyrir hámarksinnihald brennisteins í eldsneyti taka gildi. Hún skal fara fram nægilega oft og taka skal nægilegt magn þannig að sýnin séu dæmigerð fyrir eldsneytið sem verið er að rannsaka og fyrir það eldsneyti sem skip nota meðan þau eru á viðkomandi hafsvæðum eða höfnum.“

3. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 93/12/EBE skal felld úr gildi.

4. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2010.

Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 23. apríl 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. PÖTTERING

forseti

Fyrir hönd ráðsins,

P. NEČAS

forseti

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR MARKAÐSELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ RAFKVEIKJUHREYFLI

Gerð: Bensín

Mælipáttur ⁽¹⁾	Eining	Mörk ⁽²⁾	
		Lágmark	Hámark
Prófunaroktantala		95 ⁽³⁾	—
Hreyfilsoktantala		85	—
Gufuþrýstingur, að sumri ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Eiming:			
– uppgufað við 100 °C	% rúmmáls-hlutfall	46,0	—
– uppgufað við 150 °C	% rúmmáls-hlutfall	75,0	—
Vetniskolefnisgreining:			
– ólefin	% rúmmáls-hlutfall	—	18,0
– arómöt	% rúmmáls-hlutfall	—	35,0
– bensen	% rúmmáls-hlutfall	—	1,0
Súrefnisinnihald	% massa-hlutfall		3,7
Súrefnissambönd			
– Metanól	% rúmmáls-hlutfall		3,0
– Etanól (e.t.v. þarf að bæta við stöðgurum)	% rúmmáls-hlutfall		10,0
– Ísóprópylalkóhól	% rúmmáls-hlutfall	—	12,0
– Tertbútýlalkóhól	% rúmmáls-hlutfall	—	15,0
– Ísóbútýlalkóhól	% rúmmáls-hlutfall	—	15,0
– Eter með fimm eða fleiri kolefnisatómum í hverri sameind	% rúmmáls-hlutfall	—	22,0
– Önnur súrefnissambönd ⁽⁶⁾	% rúmmáls-hlutfall	—	15,0
Brennisteinsinnihald	mg/kg	—	10,0
Blýinnihald	g/l	—	0.005

⁽¹⁾ Prófunaraðferðir skulu vera þær sem eru tilgreindar í EN 228:2004. Aðildarríkjnum er heimilt að samþykka staðgöngu-greiningaraðferðina sem tilgreind er í EN 228:2004 svo fremi að sýna megi fram á að hún gefi a.m.k. sömu nákvæmni og sömu samkvæmni og greiningaraðferðin sem hún kemur í staðinn fyrir.

⁽²⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „sanngildi“. Við ákvörðun á viðmiðunarmörkum hafa verið notuð skilyrði úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar EN ISO 4259:2006 „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R = samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðlinum EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Aðildarríkjnum er heimilt að setja áfram á markað venjulegt, blýlaust bensín með hreyfilsoktantölunni 81 að lágmarki og prófunaroktantölunni 91 að lágmarki.

⁽⁴⁾ Sumartímabilið skal hefjast eigi síðar en 1. maí og eigi ljúka fyrir en 30. september. Í aðildarríkjum með lágan umhverfshita á sumrin skal sumartímabilið hefjast eigi síðar en 1. júní og því skal eigi ljúka fyrir en 31. ágúst.

⁽⁵⁾ Ef um er að ræða aðildarríki með lágan umhverfshita á sumrin þar sem í gildi er undanþága í samræmi við 4. og 5. mgr. 3. gr. skal hámarks-gufuþrýstingur eldsneytis vera 70 kPa. Í þeim aðildarríkjum þar sem í gildi er undanþága vegna notkunar á bensíni með etanóli í samræmi við 4. og 5. mgr. 3. gr. skal hámarks-gufuþrýstingur eldsneytis vera 60 kPa, að viðbætti þeirri undanþágu á gufuþrýstingi sem tilgreind er í III. viðauka.

⁽⁶⁾ Önnur eingild alkóhól og eterar með lokasúðumarki sem er ekki hærra en það sem er tilgreint í EN 228:2004.

II. VIÐAUKI

UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR MARKAÐSELDISNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ ÞJÖPPUKVEIKJUHREYFLI

Gerð: **Dísilolía**

Mælipáttur ⁽¹⁾	Eining	Mörk ⁽²⁾	
		Lágmark	Hámark
Setantala		51,0	—
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³ ⁽³⁾	—	845,0
Eiming:			
– hiti við 95% (miðað við rúmmál):	°C	—	360,0
Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni	% massa-hlutfall	—	8,0
Brennisteinsinnihald	mg/kg	—	10,0
Magn fitusýrumetýlester (FAME) — EN 14078	% rúmmáls-hlutfall	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Prófunaraðferðir skulu vera þær sem eru tilgreindar í EN 590:2004. Aðildarríkjunum er heimilt að samþykkja staðgöngu-greiningaraðferðina sem tilgreind er í EN 590:2004 svo fremi að sýna megir fram á að hún gefi a.m.k. sömu nákvæmni og sömu samkvæmni og greiningaraðferðin sem hún kemur í staðinn fyrir.

⁽²⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „sanngildi“. Við ákvörðun á viðmiðunarmörkum hafa verið notuð skilyrði úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar EN ISO 4259:2006 „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R = samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðlinum EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Magn fitusýrumetýlester (FAME) skal vera í samræmi við EN 14214.

III. VIÐAUKI

UNDANÞÁGA VARÐANDI LEYFILEGAN GUFUÞRÝSTING Í BENSÍNI SEM INNIHELDUR LÍFETANÓL

Innihald lífetanóls (% rúmmálshlutfall)	Undanþága varðandi leyfilegan gufuþrýsting (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Undanþága varðandi leyfilegan gufuþrýsting fyrir lífetanólinnihald á millistigi á milli skráðra gilda er ákvörðuð með línulegum innreikningi á milli þess lífetanólinnihalds sem er næst fyrir ofan og þess sem er næst fyrir neðan milligildið.

IV. VIÐAUKI

REGLUR UM ÚTREIKNING Á LOSUN GRÓÐURHÚSALOFTTEGUNDA ÚR LÍFELDSNEYTI Á VISTFERLI

A. Dæmigerð gildi og staðalgildi fyrir lífvelsneyti ef það er framleitt án nettólosunar kolefnis frá breytingum á landnýtingu

Framleiðsluferli lífvelsneytis	Dæmigerð minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda	Staðalminnkun á losun gróðurhúsalofttegunda
Etanól úr sykkurrófum	61%	52%
Etanól úr hveiti (vinnsluvelsneyti ekki tilgreint)	32%	16%
Etanól úr hveiti (brúnkol sem vinnsluvelsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	32%	16%
Etanól úr hveiti (jarðgas sem vinnsluvelsneyti í hefðbundnum katli)	45%	34%
Etanól úr hveiti (jarðgas sem vinnsluvelsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	53%	47%
Etanól úr hveiti (hálmur sem vinnsluvelsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	69%	69%
Etanól úr maís, framleitt í Bandalaginu (jarðgas sem vinnsluvelsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	56%	49%
Etanól úr sykurreyr	71%	71%
Sá hluti etýltertbútýleters (ETBE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Sá hluti þrígreinds amýlétýleters (TAAE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Lífdísíolía úr repjufræjum	45%	38%
Lífdísíolía úr sólblómum	58%	51%
Lífdísíolía úr sojabáunum	40%	31%
Lífdísíolía úr pálmaolíu (ferli ekki tilgreint)	36%	19%
Lífdísíolía úr pálmaolíu (ferli þar sem metan er fangað í olíuverksmiðju)	62%	56%
Lífdísíolía úr úrgangsjurta- (*) eða dýraolíu	88%	83%
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr repjufræjum	51%	47%
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr sólblómum	65%	62%
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr pálmaolíu (ferli ekki tilgreint)	40%	26%
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr pálmaolíu (ferli þar sem metan er fangað í olíuverksmiðju)	68%	65%
Hrein jurtaolía úr repjufræjum	58%	57%
Lífgas úr lífrænum úrgangi sveitarfélaga sem þjappað jarðgas	80%	73%
Lífgas úr blautum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	84%	81%
Lífgas úr þurrum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	86%	82%

(*) Tekur ekki til dýraolíu úr aukaafurðum úr dýrum sem eru flokkaðar í 3. flokk í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002 frá 3. október 2002 um heilbrigðisreglur um aukaafurðir úr dýrum sem ekki eru ætlaðar til mannelis (¹).

(¹) Stjtið. EB L 273, 10.10.2002, bls. 1.

B. Áætluð dæmigerð gildi og staðalgildi fyrir framtíðarlífelsneyti sem var ekki á markaði eða var á markaði í óverulegu magni í janúar 2008, ef það er framleitt án nettólosunar kolefnis frá breytingum á landnýtingu

Framleiðsluferli lífelsesneytis	Dæmigerð minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda	Staðalminnkun á losun gróðurhúsalofttegunda
Etanól úr hveitihálmi	87%	85%
Etanól úr viðarúrgangi	80%	74%
Etanól úr ræktuðum viði	76%	70%
Fischer-Tropsch-dísilolía úr viðarúrgangi	95%	95%
Fischer-Tropsch-dísilolía úr ræktuðum viði	93%	93%
Dímetýleter (DME) úr viðarúrgangi	95%	95%
Dímetýleter úr ræktuðum viði	92%	92%
Metanól úr viðarúrgangi	94%	94%
Metanól úr ræktuðum viði	91%	91%
Sá hluti metýltertbutýleters (MTBE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í metanólframleiðsluferlinu sem notað er	

C. Aðferð

1. Losun gróðurhúsalofttegunda frá framleiðslu og notkun lífelsesneytis skal reiknuð sem:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

þar sem

E = heildarlosun frá notkun eldsneytisins

e_{ec} = losun frá útdrætti eða ræktun hráefna

e_l = árleg losun frá breytingum á kolefnisbirgðum vegna breytinga á landnýtingu

e_p = losun frá vinnslu

e_{td} = losun frá flutningum og dreifingu

e_u = losun frá eldsneytinu sem er í notkun

e_{sca} = minnkun á losun frá uppsöfnun kolefnis í jarðvegi vegna bættrar landbúnaðarstjórnunar

e_{ccs} = minnkun á losun frá föngun kolefnis og geymslu þess í jörðu

e_{ccr} = minnkun á losun með föngun og útskiptingu kolefnis og

e_{ee} = minnkun á losun frá umframmagni raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku.

Ekki skal tekið tillit til losunar frá framleiðslu á vélum og búnaði.

2. Losun gróðurhúsalofttegunda frá eldsneyti, E , skal gefa upp sem grömm af jafngildiseiningu koltvísýrings á MJ af eldsneyti, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Þrátt fyrir ákvæði 2. liðar er heimilt að aðlaga gildi sem reiknuð eru sem $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ til að taka tillit til mismunar á eldsneytistegundum eftir nýtanlegri vinnu sem er unnin, gefið upp sem km/MJ . Aðeins skal þó gera slíkar aðlaganir þegar lögð eru fram gögn um mismun á nýtanlegri vinnu.
4. Minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda frá lífelsesneyti skal reiknuð sem:

$$\text{MINNKUN} = (E_F - E_B)/E_F$$

þar sem

E_B = heildarlosun frá lífelsesneytinu og

E_F = heildarlosun frá jarðefnaeldsneytissamþerli.

5. Gróðurhúsalofttegundirnar sem taka skal tillit til að því er varðar I. lið skulu vera CO₂, N₂O og CH₄. Að því er varðar útreikning á jafngildi koltvísýrings skulu þessum lofttegundum gefin eftirfarandi gildi:

CO₂ : 1

N₂O : 296

CH₄ : 23

6. Losun frá útdrætti eða ræktun hráefna, e_{cc} , skal innihalda losun frá útdráttar- eða ræktunarferlinu sjálfu, frá söfnun hráefna, frá úrgangi og leka og frá framleiðslu iðefna eða afurða sem notaðar eru við útdrátt eða ræktun. Koltvísýringur sem er fangaður við hráefnisræktun skal undanskilinn. Draga skal frá vottaða skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda frá brennslu gass í afgaslogum á olíuframleiðslustöðum hvar sem er í heiminum. Í stað þess að nota raunveruleg gildi má leiða út mat á losun frá ræktun með notkun meðaltala sem reiknuð eru fyrir smærri landfræðileg svæði en þau sem notuð eru við útreikning staðalgildanna.
7. Losun á ársgrundvelli frá breytingum á kolefnisbirgðum sem orsakast af breytingum á landnýtingu, e_l , skal reiknuð með því að skipta heildarlosun jafnt yfir 20 ár. Eftirfarandi reglu skal beitt við útreikning á þessari losun:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B^{(12)},$$

þar sem

e_l = losun gróðurhúsalofttegunda á ársgrundvelli frá breytingum á kolefnisbirgðum sem orsakast af breytingum á landnýtingu (mæld sem massi koltvísýringsjafngildis á einingu lífoldsneytisorku)

CS_R = kolefnisbirgðir á flatareiningu sem er tengd viðmiðunarlandnýtingunni (mældar sem massi kolefnis á flatareiningu, þ.m.t. bæði jarðvegur og gróður). Viðmiðunarlandnýtingin skal vera landnýtingin í janúar 2008 eða 20 árum áður en hráefnið var fengið og skal síðari dagsetningin gilda.

CS_A = kolefnisbirgðir á flatareiningu sem er tengd raunverulegu landnýtingunni (mældar sem massi kolefnis á flatareiningu, þ.m.t. bæði jarðvegur og gróður). Í þeim tilvikum sem kolefnisbirgðir safnast upp í meira en eitt ár skal gildið sem gefið er CS_A vera áætlaðar birgðir á flatareiningu eftir 20 ár eða þegar nytjaplönturnar eru fullvaxnar og skal fyrri dagsetningin gilda,

P = framleiðni nytjaplantnanna (mæld sem magn orku frá lífoldsneyti á flatareiningu á ári) og

e_B = viðbót sem nemur 29 gCO_{2eq}/MJ fyrir lífoldsneyti ef lífmassinn er fenginn af endurheimtu, hnignuðu landi samkvæmt skilyrðunum sem kveðið er á um í 8. lið.

8. Viðbótinni sem nemur 29 gCO_{2eq}/MJ skal bætt við ef gögn eru lögð fram sem sýna að landið:

a) var ekki notað undir landbúnað eða nokkra aðra starfsemi í janúar 2008 og

b) falli undir einn af eftirfarandi flokkum:

i. alvarlega hnignað land, þ.m.t. land sem áður var notað undir landbúnað,

ii. mikið mengað land.

Viðbótin sem nemur 29 gCO_{2eq}/MJ skal gilda í allt að 10 ár frá því að landinu var breytt til landbúnaðarnotkunar að því tilskildu að á landi, sem fellur undir i. lið, sé tryggð stöðug aukning á kolefnisbirgðum sem og töluverð minnkun á jarðvegseyðingu og að dregið sé úr mengun jarðvegs á landi, sem fellur undir ii. lið.

⁽¹²⁾ Hlutfallið sem fæst með því að deila mólþyngd koltvísýrings (44,010 g/mól) með mólþyngd kolefnis (12,011 g/mól) jafngildir 3,664.

9. Flokkarnir sem nefndir eru í b-lið 8. liðar eru skilgreindir sem hér segir:
- „alvarlega hnignað land“: land sem hefur í töluverðan tíma ýmist orðið fyrir umtalsverðri saltmengun eða hefur afar lítið lífrænt efnisinnihald og hefur orðið fyrir mikilli jarðvegseyðingu,
 - „mikið mengað land“: land sem ekki er hæft til ræktunar matvæla og fòðurs vegna jarðvegsmengunar.
- Til slíks lands skal telja land sem hefur verið fjallað um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við fjórðu undirgrein 3. mgr. 7. gr. c.
10. Leiðbeiningarnar sem samþykktar voru samkvæmt 10. lið C-hluta V. viðauka við tilskipun 2009/28/EB skulu vera grundvöllur fyrir útreikningi á kolefnisbirgðum lands að því er varðar þessa tilskipun.
11. Losun frá vinnslu, e_p , skal taka til losunar frá vinnslunni sjálfri, úr úrgangi og leka og frá framleiðslu iðefna eða afurða sem notaðar eru við vinnsluna.
- Þegar notkun raforku, sem ekki er framleidd í verksmiðjunni sem framleiðir eldsneytið, er tekin með í útreikningum skal losunarstyrkur gróðurhúsalofttegunda frá framleiðslu og dreifingu þeirrar raforku álitinn vera jafn meðaltali losunarstyrks frá framleiðslu og dreifingu raforku á skilgreindu svæði. Heimilt er að gera undantekningu frá þessari reglu þar sem framleiðendur mega nota meðaltalsgildi fyrir einstakt raforkuver fyrir raforku sem framleidd er í því orkuveri ef orkuverið er ekki tengt raforkudreifikerfinu.
12. Losun frá flutningi og dreifingu, e_{td} , skal taka til losunar frá flutningi og dreifingu hráefna og hálfunninna efna og frá geymslu og dreifingu fullunninna efna. Losun frá flutningi og dreifingu sem taka skal tillit til skv. 6. lið skal ekki falla undir þennan lið.
13. Losun frá notkun eldsneytis, e_u , skal teljast vera núll fyrir lífoldsneyti.
14. Minnkun á losun vegna föngunar kolefnis og geymslu í jörðu, e_{ccs} , sem hefur ekki þegar verið gert grein fyrir í e_p skal takmörkuð við þá losun sem komið er í veg fyrir með föngun og bindingu losaðs koltvísýrings sem tengist beint útdrætti, flutningi, vinnslu og dreifingu eldsneytis.
15. Minnkun á losun vegna föngunar og útskiptingar kolefnis, e_{ccr} , skal takmörkuð við þá losun sem komið er í veg fyrir með föngun koltvísýrings þar sem kolefnið er upprunnið úr lífmassa og sem notaður er í stað koltvísýrings úr jarðefnum notuðum í verslunarvörur og -þjónustu.
16. Minnkun á losun frá umframmagni raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku, e_{ee} , skal tekin með í útreikningum í tengslum við umframmagn raforku sem framleidd er með eldsneytisframleiðsluferfum sem nota samvinnslu raf- og varmaorku, nema þar sem eldsneytið, sem notað er til samvinnslunnar, er aukaafurð önnur en plöntuleifar úr landbúnaði. Þegar þetta umframmagn raforku er tekið með í útreikningum skal stærð einingarinnar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku álitin vera sú minnsta sem nauðsynleg er til að einingin fyrir samvinnslu raf- og varmaorku veiti varmann sem nauðsynlegur er til að framleiða eldsneytið. Minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda sem tengist þessu umframmagni raforku skal talin jafngilda því magni gróðurhúsalofttegunda sem myndi vera losað þegar jafnmikil raforka væri framleidd í orkuveri sem notar sama eldsneyti og einingin fyrir samvinnslu raf- og varmaorku.
17. Ef framleitt er í eldsneytisframleiðsluferlinu bæði það eldsneyti sem losun er reiknuð fyrir og ein eða fleiri aðrar afurðir (aukaafurðir) skal losun gróðurhúsalofttegunda skipt á milli eldsneytisins, eða milliafurðar þess, og aukaafurðanna í hlutfalli við orkuinnihald þeirra (sem ákvarðast af lægra brunagildi þegar um er að ræða aukaafurðir aðrar en raforku).
18. Að því er varðar útreikninginn sem um getur í 17. lið skal losunin sem skipta á vera $e_{ec} + e_l + \text{þau brot af } e_p, e_{td} \text{ og } e_{ee}$ sem eiga sér stað upp að og að meðtöldu því þrepi í ferlinu þar sem aukaafurð er framleidd. Ef einhver úthlutun á aukaafurðir hefur átt sér stað á fyrra þrepi vistferilsins kemur brot þeirrar losunar, sem millieldsneytisafurðinni var úthlutað á lokastigi framleiðsluferlisins, í staðinn fyrir heildarlosunina sem þar um ræðir, við útreikninga.
- Allar aukaafurðir, þ.m.t. raforka sem fellur ekki undir gildissvið 16. liðar, skal tekin með í þeim útreikningi, að undanskildum leifum af nytjaplöntum, þ.m.t. hálm, krömdum sykurreyr, hýði, maískólfum og hnetuskurn. Aukaafurðir sem hafa neikvætt orkuinnihald skulu teljast hafa orkuinnihald núll að því er varðar útreikninginn.
- Úrgangur, plöntuleifar úr landbúnaði, þ.m.t. hálmur, kraminn sykurreyr, hýði, maískólfar og hnetuskurn, og leifar frá vinnslu, þ.m.t. hrátt glýserín (óhreinsað glýserín), skulu ekki teljast losa neinar gróðurhúsalofttegundir á vistferlinum fram að söfnunarferlinu fyrir þessi efni.
- Að því er varðar eldsneyti sem framleitt er í hreinsunarstöðvum skal hreinsunarstöðin vera sú eining sem notuð er við útreikninginn sem um getur í 17. lið.
19. Við útreikninga í samræmi við aðferðina sem um getur í 4. lið skal jarðefnaeldsneytissamþerminn E_F vera nýjasta tiltæka, raunverulega meðallosun frá jarðefnahluta bensins og dísilolíu sem notuð er í Bandalaginu, eins og er tilkynnt samkvæmt þessari tilskipun. Ef slík gögn eru ekki tiltæk skal nota gildið 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Aðgreind staðalgildi fyrir lífildsneyti

Aðgreind staðalgildi fyrir ræktun: „e_{cc}“ eins það er skilgreint í C-hluta þessa viðauka

Framleiðsluferli lífildsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr sykkurrófum	12	12
Etanól úr hveiti	23	23
Másetanól, framleitt í Bandalaginu	20	20
Etanól úr sykurreyr	14	14
Sá hluti etýltertútýleters (ETBE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Sá hluti þrígreinds amýlétýleters (TAEE) sem kemur frá endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Lífdísílolía úr repjufræjum	29	29
Lífdísílolía úr sólblómum	18	18
Lífdísílolía úr sojabáunum	19	19
Lífdísílolía úr pálmaolíu	14	14
Lífdísílolía úr úrgangsjurta- (*) eða dýraolíu	0	0
Vetnismeðhöndluð jurtaolíu úr repjufræjum	30	30
Vetnismeðhöndluð jurtaolíu úr sólblómum	18	18
Vetnismeðhöndluð jurtaolíu úr pálmaolíu	15	15
Hrein jurtaolíu úr repjufræjum	30	30
Lífgas úr lífrænum úrgangi sveitarfélaga sem þjappað jarðgas	0	0
Lífgas úr blautum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	0	0
Lífgas úr þurrum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	0	0

(*) Að undanskilinni dýraolíu sem framleidd er úr aukaafurðum úr dýrum sem eru flokkaðar sem efni í 3. flokki í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002.

Aðgreind staðalgildi fyrir vinnslu (þ.m.t. umframmagn raforku): „e_p – e_{cc}“ eins það er skilgreint í C-hluta þessa viðauka

Framleiðsluferli lífildsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr sykkurrófum	19	26
Etanól úr hveiti (vinnslueldsneyti ekki tilgreint)	32	45
Etanól úr hveiti (brúnkol sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	32	45
Etanól úr hveiti (jarðgas sem vinnslueldsneyti í hefðbundnum katli)	21	30
Etanól úr hveiti (jarðgas sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	14	19
Etanól úr hveiti (hálmur sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	1	1
Etanól úr máis, framleitt í Bandalaginu (jarðgas sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	15	21
Etanól úr sykurreyr	1	1

Framleiðsluferli lífildsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Sá hluti etýltertbútýleters (ETBE) sem kemur frá endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Sá hluti þrígreinds amýletýleters (TAEE) sem kemur frá endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Lífdísilolía úr repjufræjum	16	22
Lífdísilolía úr sólblómum	16	22
Lífdísilolía úr sojabaunum	18	26
Lífdísilolía úr pálmaolíu (ferli ekki tilgreint)	35	49
Lífdísilolía úr pálmaolíu (ferli þar sem metan er fangað í olíuverksmiðju)	13	18
Lífdísilolía úr úrgangsjurta- eða dýraolíu	9	13
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr repjufræjum	10	13
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr sólblómum	10	13
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr pálmaolíu (ferli ekki tilgreint)	30	42
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr pálmaolíu (ferli þar sem metan er fangað í olíuverksmiðju)	7	9
Hrein jurtaolía úr repjufræjum	4	5
Lífgas úr lífrænum úrgangi sveitarfélaga sem þjappað jarðgas	14	20
Lífgas úr blautum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	8	11
Lífgas úr þurrum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	8	11

Aðgreind staðalgildi fyrir flutning og dreifingu: „e_{id}“ eins það er skilgreint í C-hluta þessa viðauka

Framleiðsluferli lífildsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr sykkurröfum	2	2
Etanól úr hveiti	2	2
Maísetanól, framleitt í Bandalaginu	2	2
Etanól úr sykurreyr	9	9
Sá hluti etýltertbútýleters (ETBE) sem kemur frá endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Sá hluti þrígreinds amýletýleters (TAEE) sem kemur frá endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Lífdísilolía úr repjufræjum	1	1
Lífdísilolía úr sólblómum	1	1
Lífdísilolía úr sojabaunum	13	13
Lífdísilolía úr pálmaolíu	5	5
Lífdísilolía úr úrgangsjurta- eða dýraolíu	1	1
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr repjufræjum	1	1
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr sólblómum	1	1
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr pálmaolíu	5	5
Hrein jurtaolía úr repjufræjum	1	1
Lífgas úr lífrænum úrgangi sveitarfélaga sem þjappað jarðgas	3	3
Lífgas úr blautum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	5	5
Lífgas úr þurrum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	4	4

Samtala fyrir ræktun, vinnslu, flutning og dreifingu

Framleiðsluferli lífildsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr sykurrófum	33	40
Etanól úr hveiti (vinnslueldsneyti ekki tilgreint)	57	70
Etanól úr hveiti (brúnkol sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	57	70
Etanól úr hveiti (jarðgas sem vinnslueldsneyti í hefðbundnum katli)	46	55
Etanól úr hveiti (jarðgas sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	39	44
Etanól úr hveiti (hálmur sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	26	26
Etanól úr máis, framleitt í Bandalaginu (jarðgas sem vinnslueldsneyti í orkuveri fyrir samþætta varma- og raforkuvinnslu)	37	43
Etanól úr sykurreyr	24	24
Sá hluti etýltertbútýleters (ETBE) sem kemur frá endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Sá hluti þrígreinds amýlletýleters (TAEE) sem kemur frá endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í etanólframleiðsluferlinu sem notað er	
Lífdísilolía úr repjufræjum	46	52
Lífdísilolía úr sólblómum	35	41
Lífdísilolía úr sojabaunum	50	58
Lífdísilolía úr pálmaolíu (ferli ekki tilgreint)	54	68
Lífdísilolía úr pálmaolíu (ferli þar sem metan er fangað í olíuverksmiðju)	32	37
Lífdísilolía úr úrgangsjurta- eða dýraolíu	10	14
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr repjufræjum	41	44
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr sólblómum	29	32
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr pálmaolíu (ferli ekki tilgreint)	50	62
Vetnismeðhöndluð jurtaolía úr pálmaolíu (ferli þar sem metan er fangað í olíuverksmiðju)	27	29
Hrein jurtaolía úr repjufræjum	35	36
Lífgas úr lífrænum úrgangi sveitarfélaga sem þjappað jarðgas	17	23
Lífgas úr blautum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	13	16
Lífgas úr þurrum húsdýraáburði sem þjappað jarðgas	12	15

E. Áætluð aðgreind staðalgildi fyrir framtíðarlífildsneyti sem var ekki á markaði eða var aðeins á markaði í óverulegu magni í janúar 2008

Aðgreind staðalgildi fyrir ræktun: „e_{cc}“ eins það er skilgreint í C-hluta þessa viðauka

Framleiðsluferli lífildsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr hveitihálmi	3	3
Etanól úr viðarúrgangi	1	1
Etanól úr ræktuðum viði	6	6
Fischer-Tropsch-dísilolía úr viðarúrgangi	1	1
Fischer-Tropsch-dísilolía úr ræktuðum viði	4	4
Dímetýleter úr viðarúrgangi	1	1
Dímetýleter úr ræktuðum viði	5	5
Metanól úr viðarúrgangi	1	1
Metanól úr ræktuðum viði	5	5
Sá hluti metýltertbútýleters (MTBE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í metanólframleiðsluferlinu sem notað er	

Aðgreind staðalgildi fyrir vinnslu (þ.m.t. umframmagn raforku): „ $e_p - e_{ce}$ “ eins það er skilgreint í C-hluta þessa viðauka

Framleiðsluferli lífoldsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr hveitihálmi	5	7
Etanól úr viði	12	17
Fischer-Tropsch-dísilolía úr viði	0	0
Dímetýleter úr viði	0	0
Metanól úr viði	0	0
Sá hluti metýltertbutýleters (MTBE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í metanólframleiðsluferlinu sem notað er	

Aðgreind staðalgildi fyrir flutning og dreifingu: „ e_{id} “ eins það er skilgreint í C-hluta þessa viðauka

Framleiðsluferli lífoldsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr hveitihálmi	2	2
Etanól úr viðarúrgangi	4	4
Etanól úr ræktuðum viði	2	2
Fischer-Tropsch-dísilolía úr viðarúrgangi	3	3
Fischer-Tropsch-dísilolía úr ræktuðum viði	2	2
Dímetýleter úr viðarúrgangi	4	4
Dímetýleter úr ræktuðum viði	2	2
Metanól úr viðarúrgangi	4	4
Metanól úr ræktuðum viði	2	2
Sá hluti metýltertbutýleters (MTBE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í metanólframleiðsluferlinu sem notað er	

Samtala fyrir ræktun, vinnslu, flutning og dreifingu

Framleiðsluferli lífoldsneytis	Dæmigerð losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)	Staðalgildi fyrir losun gróðurhúsalofttegunda (gCO _{2eq} /MJ)
Etanól úr hveitihálmi	11	13
Etanól úr viðarúrgangi	17	22
Etanól úr ræktuðum viði	20	25
Fischer-Tropsch-dísilolía úr viðarúrgangi	4	4
Fischer-Tropsch-dísilolía úr ræktuðum viði	6	6
Dímetýleter úr viðarúrgangi	5	5
Dímetýleter úr ræktuðum viði	7	7
Metanól úr viðarúrgangi	5	5
Metanól úr ræktuðum viði	7	7
Sá hluti metýltertbutýleters (MTBE) sem kemur úr endurnýjanlegum orkugjöfum	Sami og í metanólframleiðsluferlinu sem notað er	